

HAKİM SINIFLAR YENİ CUMHURBAŞKANI ARIYOR

Mart ayı içinde hakim sınıflar hummalı bir faaliyet içine girdiler. Yeri boşalan Fahri Korutürk'ün yerine yeni bir "cumhurbaşkanı" aranmaya başlandı. Hakim sınıfların bütün partileri cumhurbaşkanının kendine yakın olması için kulis faaliyetlerine giriştiler. Ortaya Metin Töker'den Demirel'in sağ kolu Sadettin Bilgiç'e ve hatta anayasa değişikliği yapılması halinde Demirel'e kadar uzanan onlarca isim atıldı. Bir takım 12 Mart eskisi generallerin, uzatmalı dışişleri bakanı Çağlayangil'in CHP li meclis başkanı Karakaş'ın isimleri ortalıkta dolasmaya başladı.

Mecliste 22 Martta turlara başlandığında, partiler halâ kendi aralarında ve kendi içlerinde hangi aday doğrultusunda oy kullanacaklarını belirlememişlerdi.

22 Marttaki birleşik toplantının açılması ile kapanması bir oldu. Çünkü ortalıkta "cumhurbaşkanı adayı" yoktu.

25 Martta meclis yeniden toplandı. Bu kez de partiler yine esas adaylarını yıprandırmamak için seçime sokmadılar. En fazla oy alan "naylon aday" 80 oy aldı.

Bu gelişmeler içinde, hakim sınıfların önemli sözcüleri "ülkenin içinde bulunduğu ortamda bir cumhurbaşkanlığı bürhanı" nı kaldıramayacağı şeklinde "u yarı" larda bulundular.

Kamuyu bu yönde işlenmeye başlandı. CHP başkanı Bülent Ecevit, Demirel'e görüşme teklifi etti. Şimdi görünen o -dur ki; cumhurbaşkanlığı seçimi konusunda, hemen olmasada bir süre sonra partiler arasında bir uzlaşma bulunacak ve hakim sınıfların üzerinde anlaştığı bir

aday cumhurbaşkanı seçilecektir. AP'nin uzlaşma konusunda acelesi yoktur. Çünkü cumhurbaşkanlığı makamı boşaldığında makamın Senato başkanı vekalet eder. Senato başkanı ise AP'nin cumhurbaşkanı adaylarından Çağlayangil'dir. Yani hakim sınıf partilerinin cumhurbaşkanlığı konusunda uzlaşmaları kesindir. Ama bu uzlaşmanın ne kadar zaman alacağı gelişmelere bağlıdır.

Cumhurbaşkanlığı seçiminde kaç tur atılırsa atılsın; seçimler sonucunda sandıktan kim çıkarsa çıksın; yeni cumhurbaşkanı da patron ağa devletin bir maşası olarak halk düşmanı saflarda yerini alacaktır. Bu yüzden cumhurbaşkanlığı seçimi halk için fazla önemli olan bir olay değildir. Hakim sınıfların kendi arasında iktidar dalaşmasının bir sorunudur.

S. DEMİR

DİRENEN MENSUCAT SANTRAL İŞÇİLERİ

Mensucat Santral işçileri, 29 Ocak'ta patron tarafından atılan 50 arkadaşın geri alınması ve iş güvenliğinin sağlanması için üretimi durdurarak direnişe geçmişlerdi. Bu direniş sırasında çıkarılan işyeri yayın organında yazılanları aşağıda yayınlıyoruz. (İşyeri yayını organı, sayı: 8, 25 Ocak)

"Arkadaşlar, birlikte mücadeleli, zafer günlerini yaklaşıyor. Direnişin başından beri bir yumruk, bir yürek gidevami 2. sayfa

FAŞİST SALDIRILAR MÜCADELEMİZİ DURDURAMAYACAK

HALKIN VE DEVRİMCİ-DEMOKRATLARIN KATLEDİLMESİ "KANUNLAŞTIRILYOR"

Teslim olmayan terörist, görüldüğü yerde vurulacak

1481 sayılı yasanın işletileceğini bildiren haberi veren bir gazetenin kopyası.

Son zamanlarda gazetelerde 1481 sayılı yasanın "etkin bir şekilde uygulanacağı" ve "geliştirileceği" yolunda haberler yer almaya başladı. Bundan bir süre sonra da devletin yetkili ağızları şu açıklamayı yaptı: Teröristler (siz, devrimci, ilerici, demokrat ve komünistler anlayın) basın yoluyla millete tanıtlacaklar. Teslim olmaları için çağrı yapılacak. Bu ilan edikten 10 ila 30 gün sonraya kadar devletin güvenlik kuvvetlerine teslim olmayanlara karşı "Dür uyarısına gerek kalmadan silah kullanılabilir." Devletin yetkili ağızlarının bu açıklaması aslında halkın muhalefetinden çekinerek, şimdiye kadar uygulanamayan 1481 sayılı yasanın artık yürürlüğe sokulduğunu gösteriyordu.

Peki bu 1481 sayılı yasa denilen şey nedir? Bu yasa faşist devletin güvenlik kuvvetlerinin halkı katletme yasasıdır. Meselâ bu yasaya göre:

"1-Polis ve jandarma....silah kullanmaya yetkilidirler."
Meselâ yine bu yasaya göre:

"Madde 2- a) Sanık ve hükümlünün teslim olması için yapılan (teslim ol) ihtardan sonra,

b) Polis veya jandarmaya karşı silah kullanmaya fiilhal teşebbüs etmeleri halinde ise ihtara lüzum olmaksızın silah kullanılır."

Aslına bakılırsa, tüm bunlar bugün Türkiye'de uygulama halinde olan şeylerdir. Sanık, faşist Türk ordu ve polis teşkilatları her gün bir kaç devrimciyi

emekçiyi, grevci işçiyi gizli yada açık bir şekilde katletmiyormuş gibi şimdi yeniden bu "yasa" ortaya sürülmektedir.

Faşist sömürücü egemen sınıfların bu nu yapmadaki amaçları ortada. Onlar halktan çekiniyor ve halkı katletme yasalarını "meşrulaştırmak" istiyorlar. Halka karşı yürüttükleri saldırı ve katliam hareketlerine "kanuni" bir kılıf geçirmek istiyorlar. Emekçileri katlettikten sonra karşımıza geçip "devletin güvenlik kuvvetleri kanunları uygulamakla yükümlüdür" yollu açıklamalarla bizi aldatmaya çalışıyorlar.

Ama halkın da onlara vuracağı gün el bet gelecek...

O zaman halkın böyle "yasa"lara da ihtiyacı olmayacak...

O zaman halk, devrimin yasalarını uygulayarak, tüm halk ve devrim düşmanı faşist köpeklerden, sömürücü asalaklardan bu yaptıklarının hesabının tek tek soracaktır!

K.KAYA

Türkiye'deki yeni faşist yasalara karşı;

Afganistan'ın işgaline karşı; Emperyalizmin İran halkına saldırısına karşı

AÇLIK GREVLERİ VE BÜYÜK YÜRÜYÜŞ YAPILDI

Rus sosyal emperyalistlerin Afganistan'ı işgaline karşı, ABD emperyalistlerinin İran'a müdahale planlarına karşı, Amerikancı faşist Demirel hükümetinin yeni faşist yasalarına karşı ATİF ve TÖKYD nin Batı Almanya'da çeşitli şehirlerde, Paris'de açlık grevleri ve 23 Şubat'ta Köln'de düzenlenmiş olduğu büyük yürüyüş başarıyla sonuçlandı.

ÇEŞİTLİ YERLERDE YÜRÜTÜLEN KAMPANYA İLE İLGİLİ YAZILAR 7. VE 8. SAYFALARDADIR

MENSUCAT SANTRAL - Bastarafı 1. sayfa

bi oluşumuz patronlara korku, işçilere cesaret veriyor. Patronlar, direnişimizi kırmak için el ele vermiş durumdadır. Haydutlar Şebekesi (İşverenler Sendikası) direnişimizin başarısının tüm sınıf kardeşlerimize cesaret vereceğini bildiğinden tüm güçleriyle saldırıyor. Müca delemiz artık Mensucat Santral işçile riyle Halil Bezmen arasındaki mücadele den çıkmış, Halil Bezmen'i destekleyen tüm haydutlarla Mensucat Santral işçile rini destekleyen ve bu mücadelenin za ferinden menfaati olan tüm işçiler ara sındaki mücadeleye dönüşmüştür. Bu yüz den mücadelemizin başarısının önemi da ha da artmıştır.

Karakol baskısıyla ve içimizden böle rek mücadelemizi kırmaya çalışan patron lar, bunu başaramayınca taktiklerini de ğiştirmeye başladılar. Önümüzdeki gün lerde uygulayacakları taktikler şunlar dır : Birincisi; işçi arkadaşların bir kısmının çıkışını vermek ve fabrikada potansiyeli düşürerek gücümüzü zayıflat mak. İkincisi; fabrika içinde faşist ler ve kendi uşakları eliyle olay ya ratmak ve bunu bahane ederek güvenlik kuvvetlerini içeri sokup direnişi kır mak. Üçüncüsü; önderlik eden arkadaşla rı tutuklatmak veya ortadan kaldırmak ve böylece direnişi kırmak. Dördüncüsü; ücret vermeyerek, yemekleri ve servisle ri kaldırarak ekonomik alanda boğuş tes lim almak.

Fakat işveren şunları iyi bilmeli dır: Mensucat Santral işçileri olarak oynamak istenen oyunları bozacağız. Ve mücadelemizde kararlıyız. Haydutlar Şe bekesi onu nasıl destekliyorsa, milyon larca işçi kardeşimiz de bizi destekli yor. Daha şimdiden bir çok işyerlerinde ki arkadaşlar mücadelemizi desteklemek için maddi ve manevi yardım yapmaya ba lamışlardır. Tekel, Kazlıçeşme Deri, Ye nimahalle Tekstil, Otosan, Profilo, De mirdöküm işçileri, yurtsever halkımız, devrimci gençler mücadelemizi yürekten destekliyorlar. Kısacası, İstanbul ve Türkiye işçi sınıfı mücadelemizde yanı mızdadır.

Mücadelemizi başarıya ulaştırmak i- çin şimdiye kadar sürdürdüğümüz birliği mizi daha da pekiştirmeliyiz. Patronun oyunlarını boşa çıkartmak için yapma mız gereken şunlardır :

1- Fabrikaya girenlerin üzerlerini ve çantalarını en iyi şekilde araya lım (Bu aramıza olay yaratmak için gire cek patron uşağı faşistleri engellemek içindir).

2- Fabrikanın ve kendi güvenliğimizi sağlamak için nöbetleri en disiplinli şekilde tutalım.

3- Fabrika içinde patron uşaklarının karışıklık yaratıp kavga çıkarmasına kar şı uyanık olalım.

4- Patron uşaklarının, üretim araçla rına zarar verip, bizi suçlu duruma dü şürmesini engellemek için fabrika içini sıkı bir şekilde ve sürekli denetleye- lim.

5- Disiplinsiz hareketler yapmayalım, daha dürüst ve birbirimize daha sıcak kardeşçesine davranalım.

6- İşveren uşaklarını tespit edelim. Onları işçilerin gözleri önünde teşhir edelim.

Kardeşler, işverenin her türlü oyunu nu boşa çıkaralım ve önümüze çıkacak en gelleri yılmadan, kararlı bir şekilde direnerek aşalım. Biz işçiler, ancak birleştığımızda, birlikte mücadele etti ğimizde zafere ulaşabiliriz. Birliğimi zi dağıtmak isteyen her türlü provokas yonculara karşı amansızca mücadele ede- lim.

Arkadaşlar, uzun sözün kıtası patron er veya geç bize gelecektir. Zafer biz işçilerindir.

Bu arada, patronun son toplantıda da temsilci arkadaşları ölümle tehdit etti ğini de belirtelim. Bu arkadaşlarımızın kılına bir zarar gelirse bunun sorumlu su Halil Bezmen dir. Ve yaptığı bu su- çun cezasını ağır öder. Değil Zeytin- burnu'ndan kaçmak, dünyadan bile kaçsa yapabileceği böyle bir suçun cezasını ödeyecektir.

Bize karşı girişilecek her türlü ka- nunsuzluğun hesabını soracağız.

-Yaşasın başarı günleri yaklaşan mü- cadelemiz !

-Yaşasın işçilerin birliği ve daya- nışması !

-Kahr olsun haydutlar şebekesi ve dü- zenleri !"

A.İŞİK

SON GELİŞMELER: Komprador patron ağa devletin sıkıyönetimi, 14 Mart tari- hinde, Mensucat Santral işçilerine al- çakça saldırarak direnişi kanla bastır- dı. İşçi sınıfı ve tüm halk zulümün he- sabını ergeç soracaktır. İşçilerin müca delesinin durdurulamayacağı, faşistle rin Mensucat Santrali boşaltmalarından hemen sonra Kazlıçeşme'de 2000 deri iş- çisinin protesto direnişi ile de ispat- lanmıştır.

BEDELLİ ASKERLİK- Bastarafı 1. sayfa

daki askerlik çağındaki Türkiyeli işçile r "vatana hizmet" adı altında soyul- maktadır. Hakim sınıflar "döviz" gönder menin de "vatana hizmet" sayılacağını, bu yüzden döviz gönderenlerin askerli ğinin süresinin kısaltılmasının doğru olacağını söylüyorlar. Onların "vatana hizmet" dediği emperyalizme, komprador kapitalizmine, toprak ağalarına hizmet- tir. Onların "vatana hizmet" maskesi al tında gizledikleri kendi şiş göbekleri- ne hizmettir. Nasıl ki askerlik çağına gelmiş bir genç, askere gittiğinde pat- ronların ve ağaların ordusunda, işçile rin, köylülerin, tüm emekçilerin düşma nı olan sınıfların devletine hizmet ediyor, yurtdışındaki Türkiyeli işçile rin gönderdiği dövizlerde komprador patron ağa devletini ayakta tutmaya, ömrünü uzatmaya yaramaktadır. Ve hatta bugün komprador patron ağa devletin "acemi er" den çok "döviz"e ihtiyacı vardır. Ordu içinde uyanmış, sınıf bi- lincine varmış "er"lere ise hiç ihtiya- cı yoktur. İşte bedelli askerlik bütün bu sebeplerden gündeme getirilmiş ve kanunlaştırılmıştır.

Bedelli askerlik, yurtdışındaki Tür- kiyeli işçilerin komprador patron ağa devleti tarafından soyulmasıdır. Bedel- li askerliğe karşı çıkalım!

Hakim sınıfların "vatan hizmeti" de- mogojisini teşhir edelim. Onların "döviz göndermek vatan hizmetidir" şeklindeki demogjisine karşı "bedelsiz kısa dönem askerlik" talebini öne sürelim. Bu tale bi yaygınlaştıralım.

Komprador patron ağa devleti, bedelli askerlikten yılda en az 500 milyon Mark döviz geliri beklemektedir. Bunu faşist Demirel Mart ayı başında yaptığı basın toplantısında açıklamıştır. Bu 500 mil- yon Mark, kurşun olup, silah olup halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi- nin karşısına dikilecektir, bu 500 mil- yon Mark faşist Türk ordusunun donatı- mında kullanılacaktır. Bu 500 milyon Mark kompradorların ve toprak ağaların cebini daha da şişirmesine hizmet edecektir. Bedelli askerliğe karşı çıka lım!

Yurtdışındaki Türkiyeli işçiler için bedelsiz kısa dönem askerlik talep ede- lim.

Kahr olsun komprador patron ağa dev- leti !

Yaşasın Halk Demokrasisi ve Bağım- sızlık Mücadelesi !

B. AYHAN

MUSTAFA!.. Gök gözlü şahinim
Can yoldaşım, Ustam
Ölümsüz Partizan Mustafa
Şen Ol

Halk Demokrasisinin bilinmez
kahramanı

Nasıl da sevmişiz sizi
Yüreğimizde kızıl bir sevda misali
Beni de yıkılmış coşkun tutkular gibi
Çin'de, Kamboçya'da, Vietnam'da,
Balkanlar'da bir çetenin inadı
Boralı günde kor bir mermi ateşi gibi..
.....
Bugün iki can düştü ise eğer
Aydınlık geleceğin kızıl şafağında
Gök yüzünden kayan "sarı taş"lar gibi
iki can düştüyse eğer

"Çok değildir"

Çünkü onlar, kavgalarla gelen
ölümlere gönül vermişlerdi
kucak açmışlardı, yaşamın onuru ölümlere
Hayat bitti sanılmasın

ONLAR.....

Yeniden yeniden boy verecekler ezilen
halkların fidelğinde.....

Ateş ve barut yakamadı
bayrağımızın üzerindeki şiarı

"GERİLLALAR ÖLMEZ, YAŞASIN MÜCADELEMİZ"

kolay değil ey
Şarapnel parçaları öldüremedi beni
Bir daha sık paslı kurşununu

ey besili köpek
İşte yaşıyorum hala, sana ve efendilerine
inat

Kolay değil ey

"Patlayan bomba" savaş ilanımızdı bizim
Aldatmayın kendinizi

Zulüm düzeninin Puşt muhafızları
Söküldü öfkemizin sınırındaki mayınlar
İşte patlıyor, patlayacak silahlarımız

Ağıt yakılmasın ölümlerimize

Acılarını yüreğimize değil

Bilincimize gömelim

Katem yok şehitlerimize

Düğün sedasıyla, halaylarla anacağız
onları

Karla,

kara mavzer uğultusuyla yaşatacağız

anısını YOLDAŞLARIN

Patladı öfkemizin sınırındaki mayınlar

Dağlar selam dursun

Mamak Cezaevinden

ADİYAMAN- Bastarafı 9. sayfa

Sürgüne gidecekler bir hafta boyunca elleri kelepçeli olarak nemli, beton hücrelerde yatmaya zorlanmışlar, sürgün kafilelerinin konakladığı yerler de da- hil olmak üzere (cezaevleri de dahil) kelepçeler kesinlikle çözülmüştür. Hatta faşistlerin gözleri o kadar dön- müştür ki, ilk kaldığımız Buca'daki hü- crenin kapılarını dahi kaynaklattırması- lar. Dünyanın hiç bir yerinde uygu- lanmayan "aç ve susuz bırakma cezası" sürgüne gidecekler uygulananmış, insanlı ğın en doğal ihtiyaçlarından biri olan tuvalet ihtiyacı bile engellenmiştir. Yolda bu ihtiyacımızı kelepçeli olarak gidermeye zorlandık.

Günümüzde faşist caniler ellerini kollarını sallayarak cezaevlerinden kaç tıkları halde, bu tünel bahane edilerek kırk devrimci Türkiye'nin en doğu ucu olan Hakkari'ye sürgüne gönderilmişler- dir. Bütün yolların kapalı olduğu bili- niyorken, yollarda kalacağı kesin olan külüstür cezaevi araçlarıyla kırk tu- tuklu ve elli jandarma alalecele yola çıkarılmıştır. Bu şartlarda kafilenin Hakkari'ye gidemeyeceğini yolun yarısın da anlayan sürgün sorumluları, kafile nin Adiyaman'da kalmasını kararlaştır- mışlardır. Sürgüne gönderilen araçlar yukarıda bahsetmiş olduğum gibi eski ve bozuk olmaları yanında, sadece cezaev- lerinden mahkemelere tutuklu götürmek için kullanılan on kişilik arabalardır. Bu arabalardan her birine 21 tutuklu ve 8 jandarma konularak, yaklaşık iki haf- ta sürecek olan yolculuk gözlemlenmiştir. Hatta patron ağa devletin temsilcile- rinin gözleri o kadar dönmüştür ki; 2 tutuklu ve 5 jandarmasının ölümüne kadar kafilenin yola devam etmesini emretmiş- lerdir.

Sürgün sorumluları, şahsi eşyalarını zı dahi yanımıza almamızı engellemeye çalışmışlar, fakat devrimcilerin bu uy- gulamaya karşı direnmeleri karşısında gerilemişler ve eşyaların bir kısmını vermeye mecbur kalmışlardır. Bu eşyala- rın da bazıları yollarda kaybolmuş, kı- rılmış, parçalanmıştır.

Sürgüne gönderilmeyipte, halen Buca Cezaevinde bulunan 120 devrimci de çe- şitli yerlere sürgüne gönderilmek için bekletiliyorlar. Arkadaşlarımız uzun süre ziyaretçileriyle görüşememiş, has- tahaneye dahi gönderilmemişlerdir. Tüm devrimcileri akşam 19.00 da hücrelere kilitlenmektedirler. Televizyon ve radyo koğuşlardan alınmış olup, masa ve san- dalye dahi verilmemektedir. Devrimciler sadece diğer mahkumlardan değil, birbir lerinden dahi tecrit edilmiş durumdadır Aynı koğuşun alt ve üst katında bulunan devrimciler birbirlerini görememekte- dirler.

Halen Adiyaman Cezaevinde bulunan biz, devrimci tutuklu ve hükümlüler de faşist baskılara ve uygulamalara maruz kalmaktayız.

Daha cezaevine ilk girdiğimizde arka daşlarımızdan birine vurulmuş ve tüm devrimciler donlarına kadar soyularak aranmışlardır. Sonraki günlerde de faşist baskılar sürmüştür. Sudan bir ba- haneye ben ve üç devrimci arkadaşım gardiyanların sopalı ve joplu saldırısı na maruz kaldık. Ve iki gün süreyle hü- creye atıldık.

Evet arkadaşlar, bugün komprador pat ron ağa devletin saldırıları alabildi ğine yoğunlaşmıştır. Aynı saldırılar bu rada anlattığım gibi cezaevlerinde de yükselmektedir. Ama biz devrimciler bu saldırılar karşısında yılmadık ve yılma yacağız. Mücadelemizi her geçen gün bi- raz daha yükselteceğiz. Zaten faşistle- rin bize saldırmalarının nedeni onlara karşı vermiş olduğumuz tavizsiz mücade- midir.

Faşist diktatörlüğün zindanlarında da direnişimizi sürdüreceğiz !

Arkadaşlar, Almanya'daki siz, Türkiye- li işçilerin vermiş olduğu devrimci mü- cadeleyi bütün içtenliğimizle destekli- yoruz. Ayrıca MÜCADELE gibi bir kitle gazetesinin yayınlanmasında da sizlere başarılar diliyoruz.

Kapalı Cezaevi
ADİYAMAN

**ATIF' IN GREV VE HUKUKİ
YARDIM FONUNA
BAĞIŞTA BÜLUNALIM**

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ!

Bir Direnişin Öyküsü

146 işçinin çalıştığı Alemdar Porselen fabrikası, porselen elektirik malzeme, kahve fincanı ve demlik üreten toprak sanayi iş kolunda faaliyet sürdüren bir fabrikadır. İşçilerin %70 i kadındır. Patron Çetin Alemdar Kayseri'li olup, hacı olan babası ile birlikte fabrikanın sahibidir. Patron ve babası feodal-burjuva yapının bir örneğidir. Patron kadın işçiler arasında namussuzca emelleri için ahlaksızlığı teşvik ederken, hacı olan babası, kaytarıyorlar diyerek kadınların tuvaletine girip kadın işçilere baskı uygulamaktaydı. Özel olarak kadın ticareti yapan bir sebeke de kurduran patron, işçileri uzun yıllardır sindirmiş ve kolayca sömürmüştür. Eski baş temsilci olan Faşist Osman Boğaz, fabrikanın ... bölümünde çalışan ... ismindeki genç kıza kandırarak uzun süre dost hatırası yaşadıkdan sonra İskenderun batakhanelerinin bulunduğu Soğukoluk genelevlerine satmıştır. Faşist köpeğin bu alış-verişten 30 bin TL. aldığı kendi ifadesinden öğrenilmiştir.

Patron, fabrika açıldığı günden bu yana mukaveleli işçi çalıştırmış, sarı sendika Çimse-İş in de yardımıyla sömürsünü sürdürmüştür. Bu patronun göze çarpan özelliği toplu sözleşme yapma maktır. Nitekim daha önce yaptığı toplu sözleşmede 50 kuruşluk bir ücret artışı nı sarı sendikaya istediği ücret. Sömürsü öyle açıktır ki; 10 senelik işçiler bile (eğer patron uşağı değilse) asgari ücretin çok az üstünde ücret almak tadır. Sosyol haklar ise yine de ne kadar azdır.

İşyerinde 1979 başında çalışmaya başlayan devrim sempatizanı ve uyanık işçilerin çalışması sonucunda işçiler, önce faşist sendika şube yönetimini diğer fabrikalarla (İstanbul Porselen, Kurt Kiremit, Yasa) anlaşarak devirmiş ve yerine işçilikten gelme Mehmet isminde bir kişiyi (bu kişi daha sonra Çimse-İş genel merkezi tarafından profesyonel sendikacı yapılmış) seçmişler. Yönetim Kurulu ise İstanbul porselen işçilerinden dürüst fakat bilinçsiz işçilerle (ki bu kişiler de çalıştıkları fabrika da üretimden kopararak patronların istekleri üzerine akşama kadar boşta kal-

mışlar ve doğal olarak patronlarla uzlaşma içine düşmüşlerdir) Yasa işyerinden bilinçsiz bir işçinin katılımıyla oluşmuş. Başkan Mehmet sendikadan genel başkanına faşist diyen, ancak sırtını CHP ye dayayarak yüksek mevkilere gelmeye çalışarak yaygın bir unsurdur. O, işçilerin sendika genel merkezine karşı muhalefetini kendi amacı doğrultusunda kullanmak istemektedir. O, işçilerin burjuvalaşmasını ya da patron işçilerin. Böyle giderse bugün değil, ama yarın mutlaka sendika ağası olacaktır.

Son dönemde görevde sendika tarafından atanan devrim sempatizanı ve uyanık temsilciler ilk olarak patronla uzlaşma yı reddettiler. Sonra mukaveleli işçileri almayı durdurdular, işyerindeki kadın-erkek ilişkilerindeki ahlaksızca gidiş ve burjuva ideolojiye karşı çıktılar. Bu nun üzerine patron 12 işçiyi attığında işçiler, topluca Gebze istasyonuna kadar yürüyüş yaptılar. Yürüyüşe polis müdahale edince sert tepki gösterdiler, polise hiç bir arkadaşlarını vermediler. Bu mücadelede sendika şubesi "yetkim yok" diyerek işçileri desteklemedi.

Aralık 1979 başında patron, işçi temsilcilerini çağırarak faul-oil yokluğu nedeniyle işçileri 15 gün ücretli izine çıkaracağını açıklamış. Temsilciler bunun bir oyun olduğunu söyleyince, patron şeref sözünü veremeyince, patronun söylemiş. Temsilciler sendikaya başvurunca başkan Mehmet "bir şey olmaz, çıkmay" demiş. İşçiler de ücretli izine çıkmayı kabul etmişler. Arın 25 inde no ter kanalıyla işçilere iş akitlerinin feshedildiği duyurulunca bunun bir oyun olduğunu işçiler devrimcilerle birleşerek toplu sözleşmenin başlangıç tarihi olan ve kendilerinin izin bitiş ve iş akitlerinin feshedildiği tarih olan 31 Aralık 1979 da direniş kararı aldılar. Yasadışı bir uygulamayla yasal tatil günü son veriliyordu. Patron işçilere gönderdiği tebligatta tazminatlarının ve bütün haklarının verileceğini belirtiyordu ama, iş yerinde 4-5 senedir çalıştığı halde 11 aylık görünen işçilerin kıdem bile yoktu ve ihbar tazminatları da çok düşüktü. Patronun düşüncesini giriş, çıkış yaptırarak çalıştırmak, böylelikle hem işçilerin kıdem kazanmasını önlemek ve hem de toplu sözleşme yapmaktı. Patron 15 günlük süre içinde çıkardığı işçileri yeni işe alıyor -muş gibi tekrar almaya düşünüyordu. Yeni yılı patron başarısı şerefine kadeh kaldırıp kutlarken, işçiler, işsizliği ve sefaleti düşünerek sabahladılar.

1 Ocak 1980 sabahı büyük bir ateş ya kılarak direniş başlatıldı. İşçilerin %70 i direniş yerindedi. İşçilerin direniş yerine astıkları pankartta sunlar yazılıydı: "Toplu sözleşmeden bir gün önce işyeri kapatılıp işçiler sokağa atılmamış". Direniş ikinci günü bir direniş komitesi, direniş yerini siyasi tekkele ri çıkarına alet etmeye çalışanlarla mücadele ederken, direnişin uzun süre bileceğini gözönüne alarak yardım kure panyesi açmayı, direnişin disiplinini

Alemdar işçileri Tekel, Tarih ve Mensucat Santral işçilerinin direnişlerini sürekli izledi, tartıştı. Alemdar işçileri direnişin ilk günlerinde şunu söylüyorlardı: " Biz kendimiz için mücadele etmiyoruz. Biz bütün işçi sınıfı için mücadele ediyoruz. 8 saatlik işgünü için 1 Mayıs 1886 da bütün dünya işçileri için can verenler gibi olmalıyız. Kendimiz için değil sınıfımızın kurtuluşu için savaşıyoruz. "

Alemdar işçileri grev hakkına söke söke aldılar. Şimdi grev uygulaması ve grev davulunun çalması için sendika ağalarıyla karşılaşıyorlar. Bu mücadele içinde işçi bacılar önderlikte erkek işçi kardeşleriyle omuz omuza savaştılar. Mücadele devam ediyor. Alemdar porselen işçileri halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinde yerlerini alacaklardır.

bozmaya yönelik davranışlara karşı mücadeleyi ve direniş topluluğu olarak sürdürmeyi kararlaştırdı. (Toplu olarak direniş yerinde olmak çok önemliydi. Çünkü yasadışı olarak başlayan direniş, herhangisi bir şekilde devlet gücüyle kırılı bilirdi.) İşçiler direniş komitesinin kararlarına genellikle uydular. Direnişin ilk günleri devrimci fabrikaya gelen sendika başkanları direnç fabrikaya tutarlı mücadelesi sonucunda işçileri kandıramadı. Ve çıkışları önceden bildiği açığa çıktı. Sendika genel merkezi işçileri hatırlamıştı ve bundan şube başkanının da sabeti vardı. İşçiler bu durum karşısında öfkelenmişler. Başkanın bağırıp çağırması. Bu arada işveren fabrika içindeki yazılı belgeleri çıkarmak için otomatik silahlı polisler eşliğinde adamlarını fabrikaya yolladı. İşçiler kadın-erkekli direnerek, sloganlar atarak patron uşaklarına korku saldılar. O gün hiç bir şey vermedi işçiler, fakat hukuki formaliteler açısından bunun pek zararlı olmadığı anlaşılınca temsilciler nezaretinde başka bir gün bu belgeler verildi. Direniş büyük bir coşkuyla sürüyordu. Direniş yerinin ilk ziyaretçileri belediye işçileri olmuştu. Polikim, Özyiğit, Yücel Boru, Mintax, Mustafaçılar, Karayolları işçileri, Tezsan, Sarıca, Karayolları işçileri, grevci MTE işçileri, grevci Akkardan işçileri, Nasaş işçileri, Aslan çimento işçileri, Özgür Kimya işçileri ve daha bir çok fabrikadan işçiler direniş yerine gelecek dayanışmalarını belirtiyorlardı. Saz çalışarak halay çekiliyordu. Ve hemen hergün Ankara eskaliti üzerinde miting benzeri toplantılar yapılıyor. Fabrikaların işçi servisleri durdurularak direnişin amacı anlatılıyordu. İşçiler hep bir ağızdan "İşçiler birleşin diye haykırıyorlardı. Osmangazi'nin emekçi halkı davul zurna ile direniş yerini ziyaret ettiler. Kars yöresinin oyunları ile işçileri coşturdular. Ağrı emekçiler Kürtçe türküleriyle halay çektiler. Muharrem bacılar Bulgarca marşlar söylediler. Yine hep birlikte devrim türkülleri söylendi. Direnişin 2.gününden itibaren şu günlere kadar Aşık Emekçi, Ferhat, Ozan Baykan ve Doğan Filiz'in bantları çalındı ve sürekli olarak kadın-erkekli halay çekti işçiler. Çeşitli fabrikalardan gelen işçiler "Birlik, Mücadele, Zafer" sloganıyla karşılanıyordu.

Direnişin 1.haftası dolarken Kocaeli Emniyetine mensup polisler ve jandarma direniş çadırını bastı. Toplam 68 kişiyi (41 i kadın ve kız) otobüse bindirip emniyete götürdüler. Bacılara akla hayale gelmeyen en adli küfürlerle söylendi ve onlarda erkeklerle birlikte sıra dışılarından geçirildiler. İkinci gün akşam üzeri kadınlar serbest bırakıldı. Bu zaman zarfında bacılar en ufak bir yılmaya uğramadılar. Üçüncü gün akşamı erkekler serbest bırakıldı. Bu davadan 25 kişinin mahkemesi halâ sürüyor. Direniş çadırı polisler tarafından yıkılınca dışarda kalan arkadaşlar yeniden çadırı kurdular. Patron Kocaeli valisini Bakanlık aracılığıyla elde edip "işyerimi tahrip ettiler" diye polislerin baskısıyla işçilere boyun eğdirme düşüncesini

Devamı 11. sayfa

BEUMENHEIM

8 Mart Dünya Kadınlar Günü Beumenheim ve Çevresi Türk İşçi ve Gençlik Derneği tarafından 8 Mart Cumartesi günü kutlanmıştır. Dernek Kadınlar Kolunun çalışması, aktifliği ve ATIF e bağlılığı bir kere daha ispatlamıştır. Bu meyanda, içinde bulunduğumuz emperya lizm ve proleter devrimleri çağında emekçi kadınların mücadelesi, ekonomik ve demokratik haklarımız için mücadele ve halkların devrimci mücadelesini desteklemek için birlik ve beraberliğin sağlam temelini oluşturduğunu bir kez daha vurgulamıştır.

B. BERLİN

8 Mart Uluslararası Kadınlar Günü Ba tı Berlin Türkiye İşçiler Derneğinin Kadınlar Kolu tarafından hazırlanan bir toplantıyla kutlandı. Yapılan toplantıda, kadın sorununun proletaryanın mücadelesine sıkı bir şekilde bağlı olduğunu belirten; Türkiye'de bu meseleyi kendi siyasi amaçları için kullanmaya çalışan faşist ve sosyal faşist teşkilatların (AP, CHP, MHP, MSP ve İKD, vs.) anti-devrim propagandalarını anlatan ve kısaca sosyalist toplumdaki kadının durumunu konu alan bir seminer verildi. Seminer sonrası yapılan tartışmalar olumlu oldu. Emekçi kadınların ezilmişliğini ve müda deplerini tarafından söylenerek toplanta ya renk kattı. Daha sonra Türkiye'de fu husu konu alan "Asiye nasıl kurtulur" adlı bir film gösterildi. Zamanın dar olması nedeniyle film sonrası yapılan tartışma yapılmadı. Toplantı kadın arkadaşların halk oyunlarını sergilediği kodaşlarla halk erdi. Toplantıya 50 nin üzerinde kadın, erkek emekçi katıldı. Eylemin en olumlu yanı, başından sonuna kadar Kadınlar Kolu'nun insiyatifinde yürütülmüş olmasıydı.

B. GÜMÜŞ

Halkımız işkenceci katillerden mutlaka hesap soracaktır!

İşkence insanlara maddi ve manevi olarak yapılan baskı ve zulüm demektir. Nerede insanın insan tarafından sömürüsü var olursa, orada işkence de var olmuştur. Sömürücü egemen sınıflar, ezilen emekçi sınıfları iliklerine kadar sömürebilmek, kendi düzen ve saltanatlarını sürdürürebilmek, kendi egemenlik araçları olan devletlerinin yıkılmasını engellemek için işkenceyi vazgeçilmez bir yöntem haline getirmişlerdir. Bu sömürücü sınıflı toplumlar olan Köleci, Feodal ve Kapitalist toplumlarda hep böyle olmuştur. Bu toplumların tarihleri baştan sona sayısız en vahşi işkence örnekleriyle doludur.

Bu gerçekler aynen ülkemiz içinde geçerlidir. Ülkemiz tarihi de bunun sayısız örneklerine tanıktır. Yüzyıllarca varlığını sürdüren Osmanlı Devletinin temelinde işkence ve zulüm yatar. Bu saltanat dönemi sayısız halkın işkenceye uğratılması, sayısız "kellenin uçurulması" pahasına olmuştur. Bütün bir Cumhuriyet tarihi boyunca faşist diktatörlüğün başlıca yöntemlerinden biri de bu olmuştur. Bu dönem boyunca işçilere, köylülere ve tüm emekçi halkımıza yapılan işkenceleri anlatmaya ciltler dolusu kitaplar yetmez...

Faşist diktatörlüğün işkenceciliği bugün de bütün şiddeti ile varlığını sürdürmektedir. İçinde buldukları ekonomik ve siyasi buhranın ağır yükünü emekçi halkımızın omuzlarına yıkmak için ellerinden gelen her yola başvuran hakim sınıflar; değişmez yöntemlerinden biri olan işkenceye başvurmadan da geri kalmıyorlar. Halkımızın üzerinde her geçen gün katmerleştirilen sömürü ve zulme bağlı olarak sayısız işçi, köylü, genç, memur yurtsever, devrimci, demokrat üzerindeki işkenceleri de yoğunlaştırıyorlar. Halkımızın yükselen devrimci mücadelesini boğmaya çalışan komprador burjuvazi ve toprak ağaları; halkımızın zinde güçlerini fiziken çökert-

mek, yıldırma için emperyalist efendilerinden ödünç aldıkları, onlardan öğrendikleri çeşitli işkence yöntemlerini peş peşe deniyorlar. Böylece kendi çöküşlerini biraz daha geciktirmeye çalışıyorlar.

Tüm hakim sınıf kliklerinin açık ya da gizli desteğini alan faşist AP hükümetinin kurulmasıyla işkenceler daha da yoğunlaştı. Faşist diktatörlüğün işkencehanelerinde, özellikle de sıkıyönetim bölgelerinde hergün sayısız devrimci, yurtsever, demokrat genç, işçi, köylü işkence tezgahlarından geçiriliyor. Tabanları patlayınca kadar falakaya yatırılıyor; vücutlarında sigara söndürülüyor; ceryan veriliyor; parmakları, elleri kesiliyor; sakat bırakılıyor. Kadın tutukuların ırzına geçiliyor, cinsel organları jiletle kesiliyor. Psikolojik yıpratma ve işkencenin her türlüüne başvuruluyor. Birçok kişi işkence altında katlediliyor, yapılan işkenceler gizlenmek için emniyet müdürlükleri binalarından atılıyor, sokak ortalarına bırakılıp kurşuna diziliyor. Özellikle 12 Mart dönemindeki işkenceciliklerinden ders çıkartan hakim sınıflar, yaptıkları işkenceleri ve işkencecileri gözlerden gizlemek için özel dikkat gösteriyorlar. Çünkü onlar halkımızın işkenceci katillerden yaptıkları tüm işkence ve katliamların hesabını mutlaka soracağını çok iyi biliyorlar. Nitekim bugüne kadar bir çok işkenceci katilin cezalandırılması bunun açıkça kanıtlanmaktadır.

Fakat hakim sınıfların ve sıkıyönetim paşalarının tüm çabalarına ve sansür uygulamalarına rağmen bir çok işkence olayı basına yansımakta, yapılan işkenceler açığa çıkmaktadır.

Mesela: Kars'ta işçi Oruç Korkmaz 9 Ocak tarihinde işkence altında katledildi. İskenderun'da Necdet Bozkurt işkenceyle öldürüldü. Ölümü gizlenmek için cesedi sokak ortasına bırakılıp tarandı ve "dur" ihtarına uymadığı için öldürüldüğü söylenildi. Adana Eğitim Enstitüsü öğrencilerinden Durdu Cındık'ta işkencehanelerde katledilenlerden bir başkasıdır.

Mesela 3,5 ay süresince il gezdirilerek işkenceye götürülen Gülden Gülkan adlı kadının Van'da, önce tabanları jiletle kesilmek suretiyle bir buçuk gün tuzlu suda bekletilmiştir. Vücudunun çeşitli yerlerinde sigara söndürülmüş, cinsel organları jiletle kesilip ırzına geçilmiştir. Yine Ankara'da Döndü Durmuş adlı kadın işkence sonucu düşük doğum yapmış, çocuğu 10 gün yaşadıktan sonra ölmüştür.

Diğer yandan bugün karakollara, sıkıyönetim karargahlarına, emniyet müdürlüklerine düşüpte işkenceden geçirilmeyen yoktur. Bütün bunlar Türkiye'de işkenceciliğin hangi boyutlara ulaştığını açıkça göstermektedir. Hiç kuşkusuz ki yukarıdaki örnekler daha da çoğaltılabilir. Fakat bunlar bile Demirel ve sıkıyönetim paşalarının Türkiye'de işkence olmadığı yolundaki sözlerinin birer sahtekarlık numunesi olduğunu göstermeye yeterlidir.

Diğer yandan faşist CHP hükümeti döneminde bol bol işkenceden bahseden kafatasçı ırkçı faşist Türkeş, şimdi işkenceden bir tek sözcük bile bahsetmemekte. Buna karşılık işbaşındayken bizzat işkencenin uygulayıcılığını yapan faşist Ecevit sözum ona bugün işkenceye karşı çıkıyor görünmüyor. Fakat onların yaptığı it dalaşından başka şey değildir. Hakim sınıfların farklı emperyalist güçlere bağlı çeşitli kesimleri arasındaki çelişkilerin, sömürden daha çok pay alma ve devlet çarkının imkanların dan daha fazla yararlanma çabalarının ifadesidir. Onlar halka ve devrime karşı hep birlik olmuşlardır. Hakim sınıflar bir yandan halkımıza azgınca saldırıp, saltanatlarını, sömürü ve zulüm düzenlerini sürdürmek için en azgın baskı zulüm ve işkencelere başvururken; diğer yandan tüm bu yaptıklarını gözlerden gizlemek için her türlü yalan, demagoji ve sahtekarlığa başvurmaktan da geri kalmıyorlar.

Mesela; faşist CHP de aslında, tüm diğer faşist partiler gibi bu hükümeti hemen tüm temel konularda destekliyor. Ama sahte propaganda yapmaktan da geri kalmıyor.

Elbette ki Türkiye bugün dünyada işkencenin ayyuka çıktığı tek ülke değildir. Dünyanın dört bir yanında sömürücü egemen sınıflar sömürü ve saltanatlarını sürdürmek için ezilen kitlelere karşı en azgın işkencelere başvurmuşlardır ve halende başvurumaktadırlar. Hatta işkencecilik alanında emperyalist haydutlarca bir işkence teknolojisini bile geliştirmiştir. Her geçen gün keşfedilen yeni işkence araçları ve yöntemleri dünyanın dört bir yanına ihraç edilmekte ve oralarda bizzat emperyalistlerin denetiminde uygulanmaya konmaktadır. Ülkemizdeki işkenceci katillerinde bizzat emperyalist efendilerince yetiştirildikleri, çeşitli kurslara tabi tutuldukları bilinen bir gerçektir. Tüm bunların yanı sıra emperyalistler ve tüm gericiiler sözum ona işkencenin "çağ dışı" olduğuna dair bir kampanya yürütmekten de geri kalmıyorlar. Oysa bu bir sahtekarlıktır. Söylenenlerin tam tersine işkence bu gün "çağ dışı" değil, bu çağı karakterize eden bir olgudur. İşkence, çöküşe giden emperyalistlerin ve onların çeşitli ülkelerdeki uşaklarının çöküşlerini engellemek için başvurdukları bir araçtır.

Ancak emperyalistler ve tüm gericiiler ne yaparlarsa yapsınlar tarihin tekerleğini geri doğru çeviremeyeceklerdir. Onlar dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarından mutlaka layık oldukları cevabı alacaklardır. Emperyalizmin ülkemizdeki uşakları da ne yaparlarsa yapsınlar kendi çöküşlerini engelleyemeyeceklerdir. Çeşitli milliyetlerden Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı demokratik halk devrimi mücadelesini zafere ulaştırarak onlara layık oldukları cezayı mutlaka verecektir.

KARS'DAN MÜCADELE OKUYUCULARI

DERSİM -Baştarafı 9.sayfada

yurtsever-devrimci yayın organlarını yasaklıyor, dağıtımını engelliyor. Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetler üzerinde azgın bir milli zulüm uyguluyor, "tatbikat" adı altında Kürtleri katletmenin provalarını yapıyor...

"Gayri-nizamî harplere karşı provalar yapıyoruz" adı altında halkımızın mücadelesini bastırmanın hazırlığını gerçekleştiriyor. Bütün bunları yaparken onun en önemli araçlarından biri bu faşist ordudur. Yalnız bugün değil geçmişte de böyle olmuştur. Bu devlet Koçgiri, Ağrı, Zilan, Şeyh Sait, Koç uşağı, Dersim isyanlarında onbinlerce Kürdü katlederken; 15-16 Haziran büyük işçi direnişinde kahraman işçi sınıfımızın üzerine tankları sürerken; "Tahrir-i Sukun" kanunları çıkarıp peş peşe sıkıyönetimler ilan ederken; 12 Mart kudurgan faşizmini tezgahlayıp halkımıza azgınca saldırırken de hep bu faşist orduyu öne sürdü. Tüm bunları yaparken hakim sınıflar her zaman bu ordunun düşmanlara karşı "vatani ve milleti" koruyan bir ordu olduğunun propogandasını yapmakta geri durmadılar. Peki bugün Dersim'deki "düşman" kimdir? Sıkıyönetim uygulanmasıyla tüm Türkiye çapında bu ordu hangi "düşman" a karşı alarma geçirilmiştir? Bu "düşman" halktır; işçiler, köylüler tüm emekçilerdir.

Bu gerçekleri Dersim halkı da acı tecrübeleriyle çok iyi bilmektedir.

O halde bu ordunun Dersim halkının "dostu" olduğundan bahsetmek; halkın "can ve mal güvenliğini" sağlamak için Dersim'e yığıldığını söylemek kargaları bile güldürür. Hakim sınıfların Dersim'e asker yığmalarının, onu askeri bir kılla haline getirmelerinin asıl amacı Dersim halkı üzerindeki baskı, sömürü ve zulümü katmerleştirmekten, Dersim halkının yükselen

devrimci mücadelesini boğmaktan başka birşey değildir. Çünkü onlar Dersim'de yükselen devrimci, demokratik mücadeleden, Dersim halkından öcü gibi korkmaktadırlar. Dersim'de de yükselen mücadele onların tatlı uykularını kaçırtmakta, onlara korkulu rüyalar yaşatmaktadır. Onların Dersim'de de yeni tertiplere, provakasyonlara girişmek istemeleri işte bundan dolayıdır.

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları ve onların devleti tüm bu isteklerini gerçekleştirebilecekler midir? Bunun cevabını Dersim halkının mücadelesi verecektir. Dersim halkı ve halk saflarındaki yurtsever-devrimci güçler ortak bir mücadele yürütürlerse bu tertip ve provakasyon planları açığa çıkarılıp teşhir edilebilir, faşist diktatörlük geriletilebilir. Nitekim hakim sınıfların bu doğru tudaki girişimleriyle birlikte Dersim halkının mücadele sesi yükselmekte geçikmedi. Tunceli'deki tüm okullarda öğrenciler boykot ve direnişlerle; esnaflar dükkanları kapatarak yeni askeri birliklerin getirilmesini protesto ettiler. Bugünde devrimciler Dersim'in askeri bir kılla haline getirilmesine karşı mücadele kampanyası açmışlardır. Dersim'de oynamak istenen tertip ve provakasyonların açığa çıkarılması, yeni askeri birliklerin Dersim'e yığılmasını engelleme doğrultusunda mücadele sürdürmektedir...

Bizler Dersim'deki MÜCADELE okuyucuları olarak bölgemizde oynamak istenen tertipleri gazeteniz vasıtasıyla Ay rupa'daki tüm Türkiyeli işçi ve emekçilere de duyuruyor ve diyoruz ki: emperyalistlerin ve uşaklarının tüm çabaları boşuna! Onlar ne yaparlarsa yapsınlar, emperyalizmin ülkemizdeki boyunduruğu kırılacak, komprador patron ağa düzeni yerle bir edilip bağımsız ve demokratik Türkiye yaratılacaktır!

Dersim'den MÜCADELE okuyucuları

ŞEHİTLERİMİZİ ANIYORUZ

M. SUPHI

İ. KAYPAKAYA

ONLAR DÖVÜŞEREK ÖLDÜLER
GÜNEŞE GÖMÜLDÜLER
VAKTİMİZ YOK ONLARIN MATEMİNİ TUTMAYA
AKIN VAR AKIN GÜNEŞE AKIN
GÜNEŞİ ZAPTEDECEĞİZ
GÜNEŞİN ZAPTI YAKIN

TEKNİK ÜNİVERSİTE BERLİN H-104
30 MAYIS 1980 SAAT: 18.30
TİD/TÖD BATI BERLİN

A. Muharrem ÇİÇEK
(19 Mart 1973)

Selam olsun
Apyadınık günlere
Kazınayla, kütrecle
yürüyenlere
Selam olsun halk için
Ölenlere bin selam
KAZLIÇEŞME
DERİ İŞÇİLERİ

DEVİRİMCİ SANAT SAYFASI

FİLM ELEŞTİRİSİ: "DÜŞMAN"

Düşman'dan bir sahne.

30. Uluslararası film festivali geçen ay içinde Batı Berlin'de yapıldı.

Senaryosunu Y.Güney'in yazdığı "DÜŞMAN" adlı film de festivale katıldı. Festivali içi gösterilen "DÜŞMAN", "Jüri özel ödülü" kazandı.

Bu yazımızda "DÜŞMAN" üzerinde duracak, film hakkındaki değerlendirmemizi aktarmaya çalışacağız.

İsmail, Lise'ye kadar anca okuyabilmiş, fakir ve işsiz birisidir. Çok sevdiği karısı, bir kızı ve yaşlı kayınvaldesi ile birlikte Eceabat'ta yaşamaktadır. İsmail sürekli işsiz olduğundan; Eceabat'tan, Çanakkale'ye iş aramaya gider. Fakat amele pazarı işsizlerdir, patronlar. İsmail utangaç ve tecrübesizdir. Dadılarından tamamından eğitim görmüş olarak değerlendirilir. Bu nedenle İsmail, amele pazarından bir türlü iş bulamaz, ve geri döner.

İsmail'in işsizliği aile içerisinde gerginliklere neden olur. Sürekli sinirli olan karısı Naciye, yaşadığı hayattan memnun değildir. Kocasını ile aralarında huzursuzluk günden güne büyür. Güzelliğine güvenmektedir Naciye. Buna güvenerek artist olmayı düşlemektedir, zengin olmayı düşlemektedir. Onun fakirliğinden gelen bu zaafını kadın ticareti yapanlar çok iyi bilmektedir. Onu hergün biraz daha fuhş uçurumuna çekmeye uğraşmaktadırlar. Çok yaşlı kayınvalde ise devamlı şikayet eden birisidir. Evin içinde, İsmail'e en yakın olan küçük kızıdır.

İsmail ekmeğe parasını kazanmak için her işi yapmaya çalışır. Köpek zehirleme işinde bile çalışır. Fakat iş uzun sürmez.

İsmail, ailesinin bitmeye şikayetleri üzerine, ailesinden tarla hissesi istemeye karar verir. Babası ve erkek kardeşi onu hiç de hoş karşılanmazlar. Erkek kardeşi İsmail'e hakaret eder, böylece İsmail kardeş kıyasıyla bir kavgaya bürülür. Babası ise; tarla üzerinde hiçbir hak kılmadığını İsmail'e tekrarlar. İsmail yıkılmış bir şekilde evine eli boş geri döner.

İsmail, ailesi üzerinde dolaşmakta olan fakireti sezinlemekte, fakat ne olacağını kestirememektedir. Tek düşündüğü şey; karısını kaybetmemektir. Bunun için tüm iyiniyetiyle çarpınır. Oysa İsmail'in tüm çarpınmaları sonucu değiştirmeyecektir. En yakın bildiği arkadaşları bile, karısını fuhşa itenler olacaktır.

İsmail, Almanya'da çalışmakta olan bir işçinin beraberinde getirdiği Alman turist hizmet ederek para kazanmaya çalışmaktadır. Bir gün eve döndüğünde karısını bulamaz. Çünkü Naciye fuhşun batağına tam anlamıyla saplanmış ve evini terketmek zorunda kalmıştır.

Dün, yası başına yıkılan İsmail'in kafasında tek şey vardır. Naciye'yi bulmak ve de öldürmek. Araya giren komşuları onu bu fikrinden caydırır. İstanbul'a beraber gitmeleri için ikna eder. İsmail küçük kızını annesine emanet ederek arkadaşının yardımıyla İstanbul'a çalışmaya gider. Yeni bir hayat kurmak zorundadır İsmail.

Filmin kısaca özeti böyle, şimdi de değerlendirmeye geçelim.

"DÜŞMAN"ı değerlendirirken; onun yapımlarında içinde bulunduğu şartlardan kopararak ele almak gereklidir. Nedir bu şartlar?

Birincisi ve en önemlisi, Türkiye'de hergün daha da fazla koyulaşan faşizmdir, faşist baskıdır, sıkıyönetimdir.

sansürdür vs.. Tüm bunlar Türkiye'nin içinde bulunduğu gerçeklerdir. İşte "DÜŞMAN"ı değerlendirirken, bu güç şartları gözönünde tutarak, bu temelde ele almamız.

"DÜŞMAN", bugün Türkiye'nin içinde bulunduğu bu durumun ve problemlerin bir bölümünü yansıtmak isteyen bir film. Filmin ele aldığı önemli konular; fuhş, işsizlik, milli zulüm, üçkâğıtçılık vs. Film özellikle, işsizlik ve fuhş konusunu oldukça iyi işlemiş. Bunlar filmin değerli yanları. Fakat, filmde görmek istediğimiz daha birçok gerçekler vardı, ne yazık ki, bunlara raslayamadık.

Mesela; bugün Türkiye'nin hemen hemen her yanında, adım başı raslanan; polis-jandarma ve bunların halka uyguladığı baskı. Diğer yandan, Türkiye'de günden güne daha da yükselen halkın mücadelesi. Bunlar filmin eksik yanlarını teşkil ediyordu. Filmin başından sonuna kadar çekingen psikolojisi hakim durumda idi.

Filmin bitişi özellikle getürücü olmaktan uzak bir çözüm yolu getirilerek bitiriliyor. Bu çözüm yolu, filmin en son sahnesinde ortaya çıkan; anca konuşmalarından, tavırlarından devrimci oldukları anlaşılan iki kişiden İsmail'i istanbulla gitmeye ikna etmesidir. İsmail, İstanbul'a gidecek, fabrikaya girecek, grevlere katılacak, işçi sınıfının ideolojisiyle yakın bağlar kuracaktır. Tabii ki, bu da bir çözüm yoludur. Fakat kurtuluş anlamında değil, uyanış anlamında.

Eğer ince detaylarına incek olursak; bu nun tersi de olabilir. Her greve katılan, acaba gerçekten işçi sınıfının ideolojisi sine inanmış mıdır? Bu anlamda doyurucu bir çözüm getirilemiyor diyoruz.

Şunu mutlaka kavramak gerekir ki, bir filmde bir çok konuyu birden işlemek, seyirci veya eleştirmen olarak bu nu film yapımcılarında beklemek elbet de olamaz. Film yapımcıları derken; Yılmaz Güney ve ona bağlı olan Güney filmcilikten sözlemekteyiz. Çünkü şurası, kabul edilmesi gereken bir gerçektir ki, Yılmaz Güney bugün Türkiye şartlarında bir tek kıymetli değerdir, ve onun karşısında başkaca bir alternatif yoktur. Bu anlamda, devrimci, demokrat, ilerici kitle; Yılmaz Güney'i, daha da ilerletmesini, Türkiye halkına olumlu örnekler de halinde çözüm yolları gösteren, gerçekte hayattan mesajlar yollayan film yapmasını beklemekteyiz. İstlenen budur. Yoksa bir filmin herşeyi birden vermesi istenmemektedir. Tam tersine bir çok konuyu birden işlemeye çalışmak, filmi bir takım karışıklıklara itmektedir. Geçen yıl seyrettığımız "SÜRÜ" filminde de bir çok konu işlenmeye çalışılmıştır. "DÜŞMAN" da da aynı hata devam ettiriliyor.

Güney Film, "SÜRÜ"den bu yana ne kadar ilerledi sorusunu sorduğumuzda; buna teknik olarak daha da ilerlemiş cevabını verebiliriz. Ama içerik açısından ele alınıncaya, fazla bir ilerleme kaydetmediğini belirtmek faydalı olacaktır. Bir filmi kaliteli kılan ağırlık ki, özellikle içeriğidir, ama bu tek başına yeterli değildir. İyi bir teknik, başarılı oyuncular filmin tüm kalitesini tamamlayan öğelerdir. "DÜŞMAN"ın şanssızlığına biraz da oyuncuların başarısızlığını eklemekte fayda vardır. Oysa "SÜRÜ"de oyuncuların başarısı gerçekten övülmeye değerdi.

"DÜŞMAN" özünde oldukça önemli şeyler söyleyen, temelde başarılı, ancak çeşitli tekrarlama, fazlalıkla dolmuş, gerçekte söylemek istediğini söyleyemeyen, derdini tam anlatamayan sonu yarım kalmış bir film.

İsteğimiz o dur ki, Güney Film, Türkiye halkının mücadelesini anlatan filmler yapmalı, böylece de belli bir ihtiyaca cevap vermelidir.

B. EMEL

* *

SANSÜR KURULU "DÜŞMAN"ı YASAKLADI

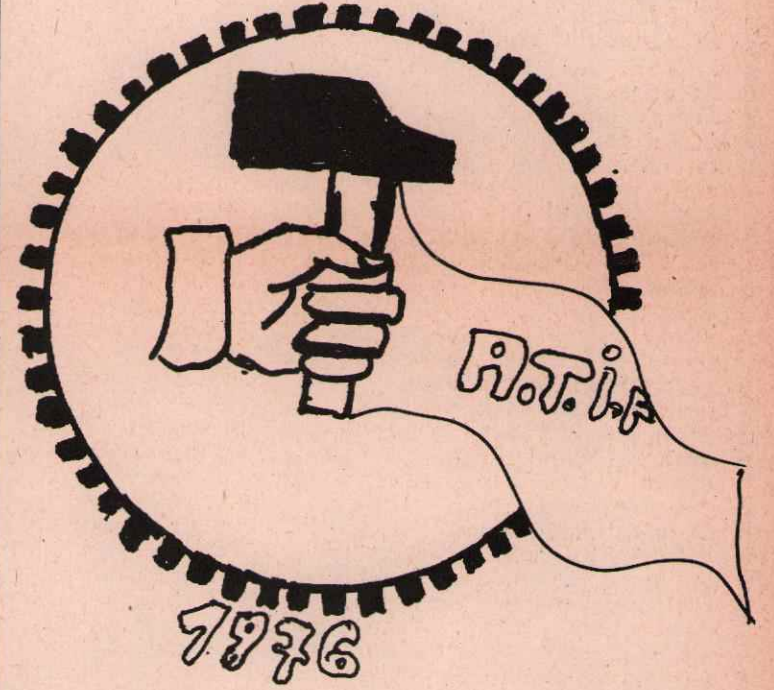
"DÜŞMAN" filminin Türkiye'de oynatılması sansür kurulunca yasaklanmıştır.

Sansür Kurulu, Düşman filmini "Kamu düzeni veya Ulusal güvenliği zedeleyici" yapıda bularak böyle bir karar aldığını açıklamıştır. Uluslararası bir festivalde "İnsani değerleri ve toplum yaşamını en iyi dile getiren" film olarak tanımlanan ve jüri özel "En iyi senaryo" ödülü alan yapının yasaklanması yankılar uyandırmış, eleştirilere yol açmıştır.

Güney Film Basın Bürosu konuya ilişkin olarak yaptığı açıklamada "Sansür kurulunun sadece "Düşman" değil "Düşman"ın şahsında bütün demokrasi güçlerine yönelik olan bu yasakçı tutumunu protesto etmek ve bu yasakçı anlayışa karşı mücadele etmek bütün demokrasi güçlerinin bir görevidir" demektedir. (Kaynak, Cumhuriyet gazetesi).

Biz de ATİF olarak "DÜŞMAN"ın şahsında, devrimci sanat, yöneltilen, faşist baskıları lanetler, Sansür Kurulunun "Düşman" üzerindeki yasaklama kararını derhal kaldırmasını talep ederiz.

Genç bir arkadaşımızın sanat sayfası için göndermiş olduğu resim çalışmalarından bir tanesini yayınlıyoruz.

KADINLARIMIZ

BİZİM KADINLAR
ELİ YOK DİLİ YOK
GÜCÜ YOK BİZİM KADINLAR
BİZİM KADINLARIMIZ

ONLAR SUSARLAR
HEP ŞİKAYETLERİNİ
İNANDIKLARI VE HİÇ
YARDIMINI GÖRMEDİKLERİ
KUTSALLARA ANLATIRLAR
VE ŞÜKREDELER
BİZİM KADINLARIMIZ

HATA YAPTIKLARINI
SANIRLAR BUNLAR
TOPLUMUN UYUYAN
KÖLELERİ

AMA SANMAYIN
ÇIKARICILAR BUNLAR
HEP BÖYLE UYUYACAKLAR
BİZİM KADINLARIMIZ

ELİ HAMURLU ELİ
KEKİÇLİ TOPRAK
KOKAN ELLERİ KADINLAR
EZİLEN KADINLAR
BİZİM KADINLARIMIZ

UYANACAKLAR UYANMIYORLAR
HAKLARINI ALMAK İÇİN
DİRENYORLAR BİRLEŞİYORLAR
GÜÇLENİYORLAR YEPYENİ
PİRİL PİRİL BİR DÜZENE
DOĞRU İLERLİYORLAR
BİZİM KADINLARIMIZ

CANA

SENDİKALARDA VE FABRİKALARDA DEVRİMCİ MÜCADELE

KIZIL SENDİKALAR ENTERNASYONALI

GERİCİ SENDİKALARDA ÇALIŞMA SORUNU ÜZERİNE

Geçen sayımızda Lenin'in Kızıl Sendikalar Enternasyonalinin kuruluş döneminde yanlış sendikal mücadele anlayışlarına karşı mücadelesini ele aldık. O yazıda ortaya konulduğu gibi Lenin "...komünistlerin bütün görevi, bilinçlendirmede geç kalanları inandırmayı bilmek, onların arasında çalışmayı bilmektir." "Sol Komünizm, s.50) diyordu. Yine Lenin gerici sendikalarda çalışmanın amacının "...gerektiği kadar gelişmemiş olan ya da geri olan işçi yığınlarını, gerici liderlerin, burjuva ajanlarının, aristokrat işçilerin, ya da "b...işçilerin" etkisine terk etmek ve onların arasında çalışarak sınıf mücadelesine kazanmak olduğunu tesbit etti. Lenin, aynı zamanda gerici sendikalarda çalışmanın kolay olmadığını ve gerici sendikalarda çalışan devrimcilerin "sendikalara girebilmek, sendikalar içinde kalabilmek ve her ne pahasına olursa olsun devrimci eylemi bu örgütlerin içinde sürdürebilmek için bütün bunlara göğüs germenin gerekli olduğunu; her türlü fedakarlığa razı olmak (eğer gerekirse) savaş hilelerine başvurmak, gizli eylem yöntemlerine başvurmaya gerekli olduğunu vurguladı.

1921 yılında toplanan Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi 1.Kongresi (Kuruluş Kongresi) gerici sendikalarda çalışma sorununu ele aldı. Delegelerin bir bölümü, özellikle Almanya'dan ve ABD den gelen delegelerin bir bölümü gerici sendikalarda çalışmayı reddettiler. Gerici sendikalarda çalışmayı, 'sınıf işbirliği' olarak değerlendirdiler. Devrimci işçilere gerici sendikaları terk edip, yeni sendikalar kurmalarını öğütlediler. Kızıl Sendikalar Enternasyonalinin 1.Kongresine katılan delegelerin büyük bir çoğunluğu gerici sendikalarda işçi kitlelerini devrimci mücadeleye kazanmak için çalışmanın gerekli olduğunu savundular. Devrimci işçilerin çok sayıda küçük, devrimci sendikalar kurmalarının yanlış olduğunu ve böyle bir tavrın devrimci işçileri henüz devrimci sendikaların kurulmasının gerekliliğini kavramayan işçi kitlelerinden tecrit edeceğini savundular. Yanlış görüşlere karşı tutarlı mücadele verdiler. Yapılan oylamada delegelerin büyük çoğunluğu gerici sendikalarda çalışmayı reddeden karar tasarılarını redd ettiler. Gerici sendikalarda işçi kitlelerini kazanmak için çalışmanın gerekliliğini vurgulayan karar tasarısı kabul edildi. Bu kararda şu görüşler dile getiriliyordu :

"...Sendikaları yıkmayalım, ele geçirelim, yani eski sendikalarda örgütlü milyonlarca işçi kitlelerini kazanmak devrimci mücadelemizin sloganı olmalıdır....Sendikalardan atılan işçiler dağınık durmamalıdır. Onlar; eskiden örgütlü oldukları çerçeveye içinde örgütlenmelidir. Onları atan sendikaların belli yasal bir bölümü olarak hareket etmelidirler.... Eski sendikalar içindeki tüm örgütsel çalışma, sendikal bürokrasinin ihanetine ve pasifliğine karşı mücadele, işçilerin günlük hakları için mücadele şiarı altında yürütülmelidir. ..."Sendikalardan çıkalım" şiarı kitlelerin kazanılmasını engellemekte ve böylece bizi sosyal devrimden uzaklaştırmaktadır." (Kızıl İşçi ve Sanayi Birliklerinin Enternasyonal 1.Kongresinin Kararları, Tüzük ve Çağruları, s.54, alm.)

Kızıl Sendikalar Enternasyonalinin 1. Kongresinde gerici sendikalar üzerine alınan karar, Lenin'in gerici sendikalarda çalışma üzerine görüşleriyle tam bir uygunluk içindedir. Bu karar, gerici sendikalarda çalışmanın önemini kavramayanlara ağır darbe oldu. Yine 1921 yılında alınan bu karar, bugün; işçi kitlelerini etki si altında bulunduran gerici sendikalarda çalışmanın gerekliliğini görmeyen ve böylece bir çalışmanın zorluğu karşısında "kurtuluş" yeni sendikalar kurmada görenlere de ağır bir darbedir. Aynı zamanda toplanan Komintern (Komünist Enternas-

yonel) 3. Kongresi de gerici sendikalarda çalışma sorununu ele aldı. Komintern üyesi partilerin görevlerini tesbit etti.

"Gelecek dönemde komünistlerin esas görevi; tüm sendikalarda örgütlü işçilerin çoğunluğunu kazanmak için sürekli, enerjik ve inatçı bir çalışma yürütmektir... Her komünist partisinin güçlülüğünün en iyi ölçütü; sendikalarda örgütlü işçi kitleleri üzerinde etkisidir." (Komintern 3. Kongresi Belgeleri, alm. s.68)

Kasım 1922 de toplanan Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi 2.Kongresi, kuruluş kongresinde tesbit edilen gerici sendikalarda işçi kitlelerini kazanmak için çalışma çizgisini onayladı. Kongre bu doğru çizginin pratiğe uygulanmasında yapılan hataları düzeltti. Hata yapan Kızıl Sendikalar Enternasyonal taraftarlarını uyardı. Kızıl Sendikalar Enternasyonal 2.Kongresi tüm Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi taraf tarlarına gerici sendikalar içinde bir temel yaratmak için çağrı yaptı. Bu (yani Gerici sendikalar içinde devrimci bir temel yaratmak-YN) sendikaları terk etmenin propagandasını yapanlara karşı; devrimci sloganların gerisine saklanması, amansız bir mücadeleyi gerekli "kaldığı tesbitini yaptı. Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi 2.Kongresi gerici sendikalarda çalışmanın gerekliliğini vurgularken, aynı zamanda bazı delegelerin bazı örgütlenme biçimlerini mutlaklaştırmalarına karşı çıktı. Kongre işçi örgütlerinin biçiminin tesbitinde çeşitli ülkelerin somut şartlarının gözönünde bulundurulmasının gerekliliğini vurguladı.

Temmuz 1924 de toplanan Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi 3.Kongresi bundan önceki kongrelerde kabul edilen, gerici sendikalarda çalışmanın gerekliliğini ortaya koyan çizgiyi yeniden onayladı. Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi sekreteri Losovski, kongreye sunduğu 'Devrimci Sendika Hareketinin Görevleri' adlı raporunda, sendikaları terk etme eğiliminin hızla geliştiğini ve bu eğilime karşı mücadelelenin gerekliliğini vurguladıktan sonra "Sendikaları yıkmayalım, ele geçirelim" sloganının anlamını açıkladı.

"Fakat birlik için bu mücadelenin anlamı nedir? Bu soyut bir şiar mıdır? Hiçte değil! Birlik için mücadelenin anlamı ortak eylemler için işçi sınıfı içinde mücadeledir ve bu temelde bu birlik güçlendirilebilir, sağlanabilir ve kurulabilir ve devrimin bir aracı haline getirilebilir. Eğer birlik için mücadele şiarı altında çalışacaksak "Sendikalara geri dönelim, sendikaları terk eden herkes, özellikle önderler geri dönmelidir" şiarını atmak zorundayız....

Sendikaları ele geçirmek işçi beyinlerine hakim olmak için sendika bürokrasisine karşı mücadele anlamına gelir. Bizim için önemli olan bu bürokratlar, sendika binaları ve kasa sı değildir. Bizim için önemli olan işçi kitlelerinin bilinçlenmesi, onların aktif mücadeleye kazanılması her sendika üyesinin davamızı için bilinçli bir savaşa dönüşür. (Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi 3. Kongresi Belgeleri, s.41-42, alm.)

Kongre tartışmalar sonunda bu konu ile ilgili olarak kararlar alındı. Bu kararlar daha önceki kongrelerde alınan kararlardan farklıydı. Kararların "Birlik için Mücadele" başlı bölümünde özellikle Almanya'da yaygınlık kazanan sendikaları terk etme siyasetinin yanlışlığı ortaya konulduktan sonra "işçi sınıfının kazanılması sendikaların bölünmesiyle zorlaşmaktadır. Birlik için mücadele sendikaları terk edenlerin geri dönmeleri için mücadeleye anlamına gelir." deniliyor. "Sendikaları ele geçirelim, fakat yıkmayalım" başlıklı bölümde ise, Kızıl Sendikalar Enternasyonalinin sendikaları ele geçirmekten ne anladığı ortaya konuluyor. Kızıl Sendi-

kalar Enternasyonaline göre sendikaları ele geçirmenin yukarıda da belirtildiği gibi işçi kitlelerinin çoğunluğunu kazanmak anlamına geldiği anlatılıyor. Bunun için kapitalistlerle el ele yürüyen sendika aristokratlarına ve bürokratlarına karşı amansız bir mücadelenin gerekliliği vurgulanıyor. Daha sonra "Örgütsüzlerin örgütlenmesi" bölümünde, örgütsüz işçilerin sendikalar içinde örgütlenmesinin gerekli olduğu vurgulanıyor. Örgütsüz işçilerin sendikalarda örgütlenmesi sorununun sendikalar içindeki devrimci muhalifeti güçlendirici bir biçimde çözümlenmesinin gerekliliği anlatılıyor

3. Kongre de alınan kararlarda ayrıca devrimci işçilerin işçi kitleleri arasında mücadelesinin sendika ağaları tarafından sabote edilmesini önlemek için mücadele organlarının yönetimine seçilmesinin gerekli olduğu tesbiti yapıldı.

D. DEMİR

Not: Son kaynak belirtilmeyen yazılar Kızıl Sendikalar Enternasyonalisi 3.Kongre Belgeleri, s.342-,alm.)

Devamı gelecek sayıda

Bir fabrikada çalışan MÜCADELE okuyucu su işçilerden Devrimci Sendikal Muhalefetin -DSM(Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu tarafından KPD/ML (Almanya Komünist Partisi-Marksist-Leninist) den esinlenerek Türkiye'de örgütlemeye çalıştıkları bir sendika bozuntusudur) somut pratiğini anlatan bir yazı aldık. Bu yazıyı yararlı olacağı görüşüyle sendika sayfamızda yayınlıyoruz

DEVİRİMCİ SENDİKAL MUHALEFETÇİLERİN DURUMU

Halkın Kurtuluşundan ve Halkın Yolu'ndan Devrimci sendikal muhalifetçilerin bize karşı tavrı iki seneden beri süregelen örgütlenmemizde hiç ses yok şeklindeyken, altıncı ayın başlarında 1979 tarihinde işe alınan mukaveleli işçilerle başlayan Devrimci Sendikal Muhalefet propagandası kısa bir dönemde yayıldı. Bu arada biz Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolundan Devrimci Sendikal Muhalefetçilerle konuştuk. Bizim burada köklü bir örgütlenmemiz olduğunu anlattık. Burada sendikal çalışma olduğunu ve bu çalışmalarda bizi desteklemeleri gerektiğini söyledik, aksi halde çalışmalar faşist ve sosyal faşistlerin işine yarar. Bunların bu uyarımıza cevapları hayır oldu. Aramızda siyasi farklılıklar olduğunu, o yüzden kendi siyasetleri doğrultusundaki sendikalarda çalışacaklarını söylediler. Bu arada biz bunları kitle içinde teşhir etme kampanyasına giriştik. Bizim teşhir kampanyamızın sonucunda Halkın Kurtuluşundan Devrimci Sendikal Muhalefetçi (zaten bir taneydi) DSM söylentiyle kafasını bulandırdığı üç-beş işçi arkadaşta yanından ayrılınca tek başına kalıp kendi kısmındaki işçiler Tüm-Maden-İş'e girince, kendisi de bize gelmek zorunda kaldı. Üye olmaktan başka aktif hiç bir çalışmaya girmede. Fabrikadaki tuvalet kaplarına yazılı "Yaşasın Halkın Kurtuluşu" sloganlarından başka bir pratiği olmadı. Bizimle konuşurken sanki biz kendisiyle ittifak yapmışız havasında dolaşıyordu. Diğer Halkın Yolundan Devrimci Sendikal Muhalefetçiler(DSM) gelince, bunlar mukaveleyle geçici olarak alınan işçilerin içinde iki kişiydi, bir de fabrikada yanlarına bir kişi aldılar. Bunların da parlaması ile sönmesi bir oldu. Girer girmez fabrika kendi kaleleriymiş gibi durmadan DSM yazıları yazıp açık propaganda yaptılar. Bildiri dağıttılar. Üçüde kısa zamanda açığa çıktı, faaliyetleri kısa sürdü, fabrikada kalan bir kişide Maden-İş'in saf larında yerini aldı. İşçilerin büyük çoğunluğu Tüm-Maden-İş'in saflarında birleşmesine rağmen Maden-İş'in bölücü faaliyetine Halkın Yolcusuda katıldı. Aynı tempoya yoluna devam ediyor. Biz de ona iyi yolculuklar dileriz.

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

BREMEN

Bremen Ve Çevresi İşçi Dayanışma Birliği tarafından düzenlenen halk gecesine 200'ün üzerinde kitle katıldı. Folklor, koro ve ozanların yer aldığı gecede 'Çobandüzen' adlı bir tiyatro gösterildi. Schöneberg'deki tutuklu arkadaşlar için gecede 300 Marka varan para toplandı.

Bremen Ve Çevresi İşçi Dayanışma Birliği'nin halkımızı soyan bir sahte karı teşhir amacıyla çıkarmış olduğu bir bildiride KEMAL GÜNGÖREN adlı kişinin halkın iyi niyetini sömürerek çeşitli yerlerde sahtekarlık yaparak para topladığı bildiriliyor. Bildiride, işin altından gerçeğe bakmadan, kendisini acıdıklarıyla yardım etmenin boylesi sahtekarların yaşamasına katkıda bulunacağı anlatılıyor ve kitle bu konu da uyarılıyor.

HESSEN

Rus sosyal emperyalistlerinin Afganistan'ı işgaline, ABD emperyalistlerinin İran'a müdahale planlarına ve hazırlıklarına, amerikancı Demirel hükümetinin çıkardığı ve çıkarmaya çalıştığı faşist yasalara karşı ATIF'in, TÖK/YD, CISNU ve GUAFS'la ortaklaşa yürüttüğü kampanya bölgemiz Hessen'de başarı ile yürütüldü.

Kampanya gerek enternasyonal alanda çeşitli ülkelerden devrimcilerin aynı doğrultuda omuz omuza mücadele etmeleri açısından, gerek onlarca arkadaşımızın bu mücadeleye aktif ve fedakar olarak katılması açısından gerek yüzlerce anti faşist, demokratın bu eylemlere katılması için örgütlenmesi açısından, gerek se önbinlerce kişiye çeşitli araçlarla görüşümüzü duyurmamız açısından olumlu oldu.

Bu eylemler süresince masrafların karşılanması için yürütülen bağış kampanyasına yüzlerce demokrat, devrimci katıldı, Binlerce Mark bağış toplandı.

Eylemlerin önceden tesbit edilmesi, örgütlenmesi ve kolektif olarak yürütülmesi, geniş kitlelerin yapılan eylemlere aktif olarak katılmasını sağladı.

ATIF HUKUKİ YARDIM FONUNA YILBAŞINDAN BU

YANA TOPLANAN BAĞIŞLAR

HANNOVER	150.- DM
FORSTHEIM	815.- DM
RÜSSELHEIM	833.50 "
DARMSTADT	1952.50 "
STUTGARDT	1600.- "
B.BERLİN	500.- "
MANHEIM	1165.- "
KOBLENZ	828.- "
RANSEBAH	800.- "
BAUMBACH	
ULM(Wirgis)	1250.- "
LANGENAU	1010.- "
ULM	970.- "
DARMSTADT	300.- "
NÜRNBERG	375.- "
İ.KAYA(Holl)	200.- Gulden
ARNHEIM()	1160.- "
RÜSSELHEIM	600.- DM
OBERRAMSTADT	1600.- DM
BREMEN	292.- DM

RÜSSELHEIM

Rüsselsheim ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Birliği'nden gönderilen bir mektuptan bazı kısımları yayınlıyoruz.

" Köln yürüyüşü için Köln'e gidildiği gün faşist it sürüleri 50-60 kişilik bir grupla Rüsselsheimde bir işgal havası estirdiler. Bildiri dağıtarak kitlelere sözüm ona korku salmaya çalıştılar. Oysa daha önce faşist Türk Kültür Derneğinden çıkma cesareti gösteremeyen bu it sürüleri neden o gün kahraman kesildiler. Bu onların her zaman gösterdiği bir cesaret miydi?

Hayır. O gün derneğimiz yürüyüş için Köln'e gitmişti. İşte bu gidişten ötürü de faşist sürüler meydana boş buldular. Aslında meydana halk saflarında görüldüğü diğer gruplar vardı. Ama faşistlere korkulu günler yaşatan; onları inlerinden çıkmaya cesaret ettirmeyen bu gruplar değil, tutarlı devrimciler ve derneğimizdir. Bu doğru mu? Elbette doğrudur. Faşistlerin işgal havası estirecek bildiri dağıttıkları gün "kararlılık, cesaret, militanlık" çığırkanlığı yapan diğer gruplar Rüsselsheim'daydı. Peki ne yaptılar? Hiç bir şey,ufak bir tepki dahi göstermediler, gösteremezler. O gün kitleler içinde kitlelerin kendi arasında şu propaganda geliyordu: "Burada ATIF olmasa, faşistler baskı, terörü engelleyecekler. Diğer siyasetler palavra, karamalama başka bir şey yapıyorlar. ATIF'e yardım edelim, onu güçlendirelim" diyorlardı. Ve de çok doğru söylüyorlardı. Yürüyüş dönüşünde faşistler yine de kitlelerinden çıkmaya cesaret gösteremediler. Gelişen devrimci mücadelede faşist it sürülerini ve Batı Alman emperyalizmini derinden tehdit ediyordu. İşte faşistler ve Batı Alman emperyalizmini telaşlandıran, onları bize daha fazla saldırmaya yöneltten bu gerçektir. Devamı 8.sayfada

LAUDA

Lauda Türkiyeli İşçiler Derneği 15.3.1980 tarihinde 2. Genel Kurulu'nu yaptı. Genel Kurulda 50 nin üzerinde kitle katıldı. Devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşundan sonra açılış konuşmasında ülkemizin ve dünyanın durumu dile getirildi. 12 Mart gbi faşist derbe ve yasalar lanetlendi. Yapılan yönetim kurulu seçimlerinden sonra derneğin bir federasyona üye olma önerisi getirildi. ATIF hakkında bilgi verildi. Daha sonra yapılan oylamada 34 üyenin hazır bulunduğu genel kurulda 23 oy çoğunluğuyla sağılarak derneğin ATIF'e üye olması kararı gerçekleştirildi. Genel Kurul olumlu bir havayla sona erdi.

Lauda İşçi Derneğinden bir üye

HEILBRONN

Heilbronn ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği 3. Genel Kongresi 8 Mart Pazar günü yapıldı. Genel Kurulun açılışından sonra Halk Demokrasisi ve Bağimsızlık uğruna şehit düşen, sosyalizm yolunda katledilen tüm dünya devrimcilerinin anısına saygı duruşunda bulunuldu. Dernek Yönetim Kurulu faaliyet raporunun okunmasından sonra, bir yıl içinde edinilen tecrübelerden dersler çıkarıldı. Ev,heim,işyeri, hastahane,vs. komitelerine ağır yük verilmesi,dernek içinde kapanıp kalınmaması,Federasyonun yayın organlarının satımına, yurtlarda çalışmaların yoğunlaştırılmasına ağır yük verilmesi; seminerlere ve siyasi çalışmalarına önem verilmesi gerektiği saptandı.

Aynı günün akşamı düzenlenen Halk Gecesinde ozan,koro ve folklorun yanısıra derneğin hazırlamış olduğu 'Yenile,yenile,yeneceğiz' adlı tiyatro oynatıldı. Geceye 700 ün üzerinde kitle katıldı.

HAMBURG

Hamburg Türkiyeli İşçiler Kültür ve Dayanışma Derneği'nin (ATIF üyesi), İran'lı öğrenciler derneğinin (CISNU üyesi) ve Türkiyeli öğrencilerin (TÖK/YD) sempatisiz arkadaşlarının katıldığı Açık Grevi, bir takım eksikliklerine rağmen başarılı bir şekilde Rus sosyal emperyalizminin Afganistan işgaline karşı, İran'daki gerici Homeyni rejimine karşı, Türkiye'de faşist devletlerin baskı yasalarına ve kitle katliamlarına karşı sürdürüldü. Eylem yeri, eylemin niteliğini içeren sloganlar, afişler, resimler devrimcilerle donatıldı. Grev süresince grevcileri ziyaret ettiler. Grev süresince 7000-8000 bildiri çeşitli dillerde dağıtıldı. Grevin üçüncü günü, Bergedorf anti-faşist cephenin ve Türkiyeli İşçiler derneği Bergedorf'un birlikte organize ettikleri anti-faşist geceye katıldı. Açık grevinin 4.günü basın toplantısı düzenlendi. Grevin son günü olan 5.günde Türkiye, İran ve Afganistan üzerine tartışma düzenlendi. Eylem esas olarak olumlu geçti.

HAMBURG'A GELEN ECEVİT PROTESTO EDİLDİ.

24 Şubat 1980 tarihinde,CHP genel başkanı ve ana muhalefet partisi başkanı Ecevit,Hamburg Belediye başkanı Hans Ulrich Klose'nin davetisi olarak geldiği Hamburg'da DGB(Alman Sendikalar Birliği) önünde bir açık hava toplantısı yapıldı. Bu toplantıya yaklaşık olarak beş bin kişi katıldı. YDF'nin ve SDP'nin bütün çabalarına rağmen, bu toplantı büyük ve başarılı olmadı. Diğer yandan, miting Türkiyeli emekçilerin Ecevit'in talvarlarını ve emeklerini pratikten taşınmaları açısından olumlu olmuştur. Biz bu yazımızda, esas olarak miting,miting içinde kendi yerimiz ve bizim dığımızdaki bir takım "proleter devrimci"nin tavırları üzerinde duracağız.

Biz Hamburg Türkiyeli İşçiler Kültür ve Dayanışma Derneği olarak bu mitinge militan bir şekilde katıldık.Miting alanında disiplinli,hiç bir provakasyona gelmemiz,Ecevit'in yaptığı konuşmalara göre somut şiarlar haykırmamız,bildiri dağıtmamız ve yayın organlarımızdan, BİRLİK,satmamız kitlenin ileri kesiminin sevgi ve sempatisini kazanmamız;olumlu Devamı 10.sayfada

KOBLENZ

Koblende faşistler devrimci ve demokratlara saldırılarını yoğunlaştırdılar.

16/2/1980 tarihinde faşistler "Vatana hasret" isimli faşist dergilerini satarlarken, bu dergilerden bir demokratla vermek istemiyorlar. Almak isteyen demokratla saldırmışlardır. Olayı duyan devrimciler, bu faşist saldırganlara karşı tavır takınması gerektiğinde birleşmişlerdir. Ve olayın aynı akşamı evlerine giden arkadaşlara 30 kişilik faşist grup sopa, zincirlerle saldırıya geçmiştir. Faşistlerin saldırısına uğrayan arkadaşlar yiğitçe direnmiş ve faşistlerin sopalarını, demirlerini ellerinden almışlardır. Saldırıyı geri püskürtmüşlerdir. Bu olayda üç dernek üye si çeşitli yerlerinden yaralanmışlardır. 17/2/1980 tarihinde, derneğe gelen bir üye arkadaşına, derneğin önünde pusula atan 4 kişi saldırmışlardır. Aynı anda olay yerine faşistlerden iki araba gelmiş ve arkadaşlara hep birlikte saldırmışlardır. Daha sonra da arkadaşları öldürmeye bırakıp gitmişlerdir. Daha sonra olayı haber alan arkadaşlar tarafından arkadaş hastahane kaldırılmıştır.

Bu faşist saldırganlar şunlardır : Osman Demir; Ahmet Demir ; Ömer Demir Zeki Serbest ; Sadullah Serbest ; Abdullah Serbest ; Nuri Yol ; İsmet Ün yeli ; Üzeyir Gökçel ; İbrahim Gökçel; Hasan Aydın ; Serdar Saylam ; Hulusi Serbest ; Ali ve Abdullah itleridir. Bu olayların örgütlenmesinde ön ayak olan ve Türkiye'den bulunma görevi olarak gelen öğretmen Nurullah Öz adlı köpek, Erzurum bölgesinde çalışmış ve bunun sonucu buraya gelmiştir. Burada ilerici, demokrat, devrimcilerle saldırganlar ter-tiplemektedir.

Polis, faşistleri isimleri ile bildiği halde, faşistler halen dışarda dolaşmaktadır. Olay esnasında yaralanan arkadaşımızın evine zorla giren polis arama yapmıştır. Bu olayı duyan devrimci arkadaş, yaralanan arkadaşın evine ziyarete gittikleri sırada, aynı Devamı 10.sayfada

HOLLANDA

Dünya çapında yoğunlaşan ekonomik kriz, Hollanda da kendisini son dönemlerde açık bir şekilde göstermektedir. Hollanda tekelci burjuvazisi, var olan ekonomik krizin gittikçe ağırlaşması karşısında çeşitli tedbirler almaktadır. Bu tedbirler bir taraftan hayat pahalılığını artırırken, diğer taraftan da işçi ücretlerinin dondurulmasına yönelmektedir. En son olarak Mart 1980 den itibaren 1981 e kadar işçi ücretlerinin dondurulması doğrultusunda karar alınmıştır.

Emperyalist burjuvazinin bu kararı alması, onun için normal ve tabiatı gereğidir. Düştüğü ekonomik bunalım içinde, geçici de olsa çıkabilmek için, ekonomik krizin tüm yükünü işçi sınıfının sırtına yüklemek istemektedir. Fakat diğer yerlerde olduğu gibi, Hollanda işçi sınıfı da alınan bu karara karşı sessiz kalmamıştır.

Bu kararın yasallaşmaması için, 4 Martta, Hollanda'nın hemen her tarafında, 400.000 i aşkın işçi çeşitli iş kollarında bir günlük uyarı grevine gitti. Bu grevin kapsadığı iş kolları şöyle: Karayolları; Yayın (Televizyon 2 saat yayın yapmadı); Liman işçileridir. Çeşitli fabrikalarda çalışan işçiler de greve katılmışlardır. 4 Mart 1980 tarihinde, işçiler, bir yandan işe gitmeyecek üretimi durdururken, bir yandan da yürüyüşler, toplantılar düzenleyerek alınan kararın kanunlaşmaması için çalıştılar. Tüm bunlar, bir yönüyle, Hollanda emperyalist burjuvazisini telaşa düşürürken, ona korku salarken, diğer yönüyle de işçiler birleşip, omuz omuz verince fabrikaların nasıl duracağını, kısaca hayatın nasıl felce uğradığını gösterdi. Aynı zamanda, kurtuluşun böylesine tek tek grevlerle değil: örgütlenerek, tekelci burjuvazinin bir genel ayaklanmayla alaşağı edilmesiyle olabileceğini gösterdi.

1960 ve 1977 yıllarında, Hollanda işçi sınıfı artan hayat pahalılığı ve zam karışısında direnişe geçmişti. 4 Marttaki direniş de bu direnişlere ve mücadele tarihine bir yenisini ekledi.

...

EV İŞGALI

Hollanda da bugün yaklaşık olarak 300 bine aşkın halk evsiz bulunmaktadır. Bu kadar kişi başını sokacak bir ev bulamazken, Belediyenin ve bazı parabalalarının elinde boş evler vardır. Bu boş evler, evsizlere verilmemekte, verilene tek tek evler karşısında ise büyük kiralar istenmekle birlikte çeşitli zorluklar çıkarılmaktadır.

3 Mart günü Amsterdam'da 500 e yakın evsiz kitle belediyenin mülkiyetinde olan büyük binalardan birini işgal etti. Bu işgal 8.Marta kadar sürdü. Bu süre içinde Hollanda tekelci burjuvazisi ne kadar "demokrasi" taraftarı olduğunu bizzat pratikte gösterdi. Hollanda polisi işgali duyar duymaz ilk elde, 200 kişilik bir gurupla işgalcilere saldırdı. Fakat işgalciler bu ilk polis saldırısını püskürttüler. Bunun üzerine telaşa kapılan Hollanda tekelci burjuvazisi değişik metodlara başvurmayla çalıştı. Panzerlerle ve dozerlerle evi yıkmayı ve böylece direnişi kısa zamanda kırmayı amaçlıyordu. Bu da umduğu gibi olmadı, çünkü işgalciler sokaklara barikatlar kurarak, polisle çatışarak, bu yitimi geçici de olsa engellemeye ve işgallerinin süresini uzatmaya çalışıyorlardı. İşgal süresi boyunca Amsterdam'ın dışındaki bazı şehirlerde işgalcileri destekleyici bazı eylemler yapıldı.

İşgal uzatıkça Hollanda emperyalist burjuvazisinin sahte demokrasi maskesi daha da açıkça kendini gösteriyordu. Hollanda polisi işgali kaldırmak için elinden geleni yaptı. Panzer ve dozerlerle saldırarak işgali sonunda kırdı. İşgale girişen evsiz halkı tutukladı. Bu işgal döneminde olan çatışmada 50 ye yakın işgalci ile 20 nin üzerinde polis yaralandı.

Bu ev işgali somut olarak bize şunu göstermektedir ki; emperyalist burjuvazi ne kadar demokrasi havariliği yaparsa yapsın, onun çıkarları tehlikeye düştüğü zaman rahatlıkla demokrasi maskesini yırtmakta ve gerçek yüzünü açık bir şekilde göstermektedir.

Hiç şüphesiz ki; Hollanda halkının diğer sorunları gibi konut sorununun da köklü çözümü ancak ve ancak işçi sınıfı önderliğinde sosyalist devrimle gerçekleşecektir. Tek tek binaları işgal etmek evsizliği yok etmeyeceği gibi meseleye köklü bir çözümde getirmeyecektir.

Arnhem Türkiyeli İşçiler Derneği Kurma Komitesi

FRANSA

YABANCILAR ÜZERİNDE UYGULANAN İRKÇI BASKILARA SON VERİLMELİDİR

İşçiler, öğrenciler, tüm anti-faşistler;

Fransız emperyalist burjuvazisinin yabancılar üzerindeki ırkçı baskıları her gün biraz daha artmaktadır. ...

Bugün:
-En ağır işlerde ve en kötü şartlar altında çalışan bizleriz.

-Yabancı olduğumuzdan ev bulamamaktayız. Bulduğumuz yerler ise sağlığa elverişsizdir.

-Sokaklarda, işyerlerinde kart kontrolü adı altında çeşitli baskılara uğrayan bizleriz.

-Tüm bunlardan sonra ikinci sınıf insan muamelesi gören yine bizleriz.

Bizleri bu şartlarda çalışmaya zorlayan ve bunun sorumlusu emperyalizm ve ülkemiz hakim sınıfları olan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist düzenidir.

Kendilerini işçi sınıfının temsilcisi ilan eden "sosyalist", "komünist" partiler ve sendika ağaları tüm bunlara karşı ne tavır alıyorlar?

İşte "CGT", "FKP" ve bunlardan ayrı düşünemeyen Fransız emperyalist burjuvazisinin yabancılar karşı işbirliği.

Her türlü sosyal haktan yoksun olarak oturmak zorunda bırakılan GENNEVILLE halkı şu talepler uğruna bir komite kurdular.

-Pazar yerlerinin açılması
-Ulaşımın sağlanması, otobüs sağlanması

-Telefon gelmesi

Ve Gennevilliers belediyesine (Fransız Komünist Partisine ait) başvurular aldıkları cevap ise şu oldu. Kendi belediyelerine bağlı yerlerde ancak %10 yabancıların oturabileceğini, burada oturanların ise çoğunluğunu yabancılar oluşturduğundan yardım etmeyeceklerini belirttiler.

Bu gelişmelerden hiçte memnun olmayan CGT nin polise şikayetiyle, polis toplantıya saldırdı. Masa üstündeki evraklardan ve paralardan bir kısmı ilginç(!) bir şekilde yok oldu. Bu komite

PARİS'DE AÇLIK GREVİ

TÖK/YD nin emperyalist savaş kıskırtıcılığını, Rus sosyal emperyalizminin Afganistan işgalini ve patron ağa devletin yeni faşist baskı yasalarını protesto eylemi Fransız emperyalizminin engelleme çabalarına rağmen Fransa çapında merkezi olarak Paris'te yapıldı.

TÖK/YD üyesi FTÖB'ün hazırladığı platform temelinde yerli ve yabancı bir çok teşkilata çağrı yapıldı. Bu çağrıya olumlu cevap veren FTED(Fransa Türkiyeli emekçiler derneği-Paris), FTİB(Fransa Türkiyeli İşçiler Birliği-Strasbourg) FTED(Fransa Türkiyeli Emekçiler Birliği-Nantes) UGEAE(Afganlı Öğrenciler Birliği-Yurtdışı), PPSP(Tüm Yunanlı İlerici Öğrenciler Örgütü) ile ortak eylem yapıldı. Ayrıca UGEG(Güyanalı Genel Öğrenciler Birliği), AGEG(Guadalaup'lu Genel Öğrenciler Derneği) ve UEIF(Fransa İnanlı Öğrenciler Birliği-Proletarya Demokrasisi için) eylemi desteklediler. Açlık grevi süresince baskılarını artıran Fransız emperyalist burjuvazisi, 23 Şubat'ta Paris'te yapılması kararlaştırılan yürüyüşü "yabancıların siyasi eylem yapamayacakları", "bu yürüyüşün kamu düzenini bozacağı" gerekçeleriyle yasakladı. Protesto eylemi süresince 20 binin üzerinde Fransızca ve Türkçe bildiri dağıtılarak eylemin propagandası yapılmaya çalışıldı. Açlık grevinin olduğu yerde açılan Türkiye'deki faşist baskıları ve buna karşı mücadeleyi yansıtan resim sergisi büyük ilgi topladı. Açlık grevi süresince gelen ziyaretçilere grevin amaçları hakkında bilgi verildi. Bunlara rağmen Türkiyeli büyük kitle harekete geçirilemedi. Bunda Türkiyeli işçilerin sosyal hak mücadelesi ve kendine devrimci diyen Devrimci-Yol'un anti-propagandasının etkisi oldu. Eylem bir bütün olarak olumluydu. Özellikle enternasyonal planda ileri atılmış bir adımdı. Bu eylem bir kere daha emperyalizmin özünün gericiilik olduğunu ve bunların demokrasinin palavya olduğunu, bunun dışında işçi sınıfına önderlik ettiğini iddia edenlerin ve halk saflarında "birlik" çağırırken yapanların gerçekte bu birliğin önünde engel olduklarını gösterdi.

nin muhasebecisi olan Bouaziz de "hırsızlık" suçundan hapse atıldı. Ve 5 aydan fazla bir zamandır tutuklu bulunmaktadır. Bu ayın 27 sinde ise mahkemesi vardır.

İşçiler, emekçiler,
Yukarıda anlatılan olay, Fransız ve yabancıların büyük bir kesimini bağrında toplayan CGT nin, işçilerin haklarını savunma adına emperyalist burjuvaziyle nasıl iç içe çalıştığını göstermektedir.

Bunun için bizlere düşen görev, hangi milliyetten olursa olsun tüm ezilenlerin birliğini sağlamaktır. Bugün Boaziz'e yapılan ırkçı baskılar yarın bizlere yapılacaktır, ki bunlar şu veya bu şekilde yapılmaktadır).

-Boaziz'in cezasının kaldırılması için,

-Yabancılar üzerinde uygulanan ırkçı baskıların teğhiri için,

-Fransız emperyalist burjuvazisiyle iç içe çalışan sendika ağalarının yüzünü teğhir için,

-Ve BONNET-STOLERU kararlarına karşı 22 Martta yapılacak yürüyüşe en geniş şekilde katılalım.

-Boaziz serbest bırakılmalıdır!

-Kahrolsun yabancılar üzerinde uygulanan ırkçı baskılar!

-İrkçı BONNET-STOLERU kararlarına hayır !

-Kahrolsun Fransız emperyalizmi!

-Yaşasın enternasyonal dayanışma!

FTED
TÖK/YD üyesi FTÖB

YÜRÜYÜŞ OLUMLU OLDU

Le Comite pour la liberation de Bouaziz tarafından çağrılan yürüyüşe:

FTED;FTÖB; Permanences Anti-Expulsions; U.L.-C.F.D.T. (Rosny sous Bois); Mouvement d'Action Non-Violente (Ile de France); U.C.F.M.L. ; C.P.A.C. ; Groupe Foudre ; O.C.F.M.L. örgütleri katıldı. Toplam 300 kişiyi bulan yürüyüşe 30-50 arası Türkiyeli emekçi ve öğrenci katılarak enternasyonal dayanışma içinde olduklarını gösterdiler.

RÜSSELSHEİM -Baştarafı 7.sayfada

Bu aşamada Rüsselsheim'daki faşist Türk Kültür Derneği korku ve telaşın verdiği umutsuz bir çarpışma bir bildiri kaleme aldı.Köln'e gittiğimiz gün dağıtılan bildiri bu bildiri idi.Bu korku ve telaş belgesinde faşistler, teşkilatımız ATİF'e en adi bir şekilde saldırdılar. Kendi üyelerine "korkmamayı" öğütlediler. Onları "Cihad"a çağırıyorlardı. Ama tüm çarpışmalar boşuna. Onların kalın kalmaya mahkum oldukları. Diğer yandan Batı Alman emperyalistleri sürekli derneğimizi bastı, silahla üyelerimizi dışarı çıkarttı. Kültürel faaliyetlerimizi, propaganda çalışmalarımızı,vs. engellemeye çalıştı. Ama onların çarpışması da boşuna.

Faşistler Rüsselsheim'ın Mörfelden köyünde bu sefer okul basarak bir devrimci kız arkadaşını dövdüler. Ev basarak yaşlı bir anayı tehdit ettiler. Ama kitlenin tepkisinin aktif olarak mücadeleye dönüştürülmesinin seli içinde bu son kozlarını da oynayarak yine karanlıklara, batağa gömüldüler.

Batı Alman polisi boş durmadı durmuyor. Rüsselsheim'da azıllı iki faşistin derneğimizi dışında başka devrimciler tarafından iyice harpalanarak cezalandırılması, yine aynı şekilde Mainz'da 4 azıllı itin devrimciler tarafından iyice dövülerek cezalandırılması, ayrıca çevrede faşist militan örgütleyicilerin devrimciler tarafından dövülmesini Batı Alman polisi derneğimize bağlamaya çalıştı. Böylelikle derneğimizi "terörist gizli" göstermeye, bunları gerekçe olarak sürmeye başladı. Bu yönlü tek ipucu ve delil olmamasına rağmen faşistlerin silsilesiz ihbarlarıyla bunları gerekçe göstererek üyelerimiz hakkında tutuklama kararı çıkarttı.Üyemiz Y.Turan'ı sebatsız yere tutukladı. Bu üyemiz halen tutukludur.

Faşistlerin"Cihad" çağrılarında Batı Alman emperyalistlerinin baskılarına karşı provokasyonları boş çıkarmak için derneğimizi 15.3.1980 tarihinde bir yürüyüş kararı aldı. Yürüyüş için çalışmalar doğru bir temelde ve aktif olarak sürdürüldü. Geniş kitleler güçlü bir şekilde yürüyüşe hazırlandı. Fakat yürüyüşe bir gün kala Batı Alman emperyalistleri yürüyüşü yasakladıkları kararını çıkardılar. Buna rağmen kitleler aynı gün yürüyüş alanında toplandılar. Teşkilatımız etrafında kenetlenerek, yasaklamayı, faşizmi, emperyalizmi lanetleyerek yürüyüşe geçtiler. Batı Alman devletinin olağanüstü tedbirlerine rağmen yasak zinciri kırılarak kısa bir yürüyüşle dağıldı. ... "

DÜNYADA NELER OLUYOR?

YUGOSLAVYA'DA NELER OLUYOR

Yugoslav devlet başkanı J.B.Tito'nun sağlık durumunun kötüleşmesi üzerine dünyanın dikkati yeniden Yugoslavya'ya çevrildi. Rus sosyal emperyalistlerinin Afganistan işgaliyle hızlanan emperyalist hile ve komplolar Yugoslavya üzerinde de dönmeye başladı. Kapitalist-emperyalist dünyanın bir üyesinin geleceği üzerine emperyalist ve sosyal emperyalistler fetva vermeye başladılar. Emperyalistler, Yugoslavya'yı diğer "dünya"lardan ayıran "üstün" yanlarından, onun "bağılantısızlığı"ndan bol bol bahsetmeye başladılar. Bu ara Rus sosyal emperyalistlerinin işgal tehlikesi vardır diye NATO, Avrupa'da ve Akdeniz'de "yeni önlemler" alacağını açıkladı. Kapitalist-emperyalist dünyanın bir parçası olarak bugün Yugoslavya kapitalizmin onulmaz hastalıklarıyla karşı karşıya dır. Kapitalist-emperyalist dünyanın de

rinleşen ekonomik, siyasi bunalımı, Yugoslavya'ya da yansımaktadır. Şimdi Yugoslav sosyal faşist yönetimi, halktan, Tito'nun hastalığını bahane ederek bunları unutmalarını, "fedakarlık"(!) yapmasını, ulusal birliği sağlamasını istiyor.

Peki Yugoslavya bu noktaya nasıl ve neden geldi?

Yugoslavya ikinci dünya savaşında faşist istilaya uğrayan ülkelerden biri dir. Bütün Doğu Avrupa'da olduğu gibi Yugoslavya'da da faşist istilacılara karşı yurtsever partizan savaşı başlandı. Sovyetler Birliği'nin de yardımıyla Yugoslavya faşist istilacıları ko varak bağımsızlığını ve egemenliğini kazandı. Yugoslavya Komünist Partisi (YKP) önderliğinde ülkede Halk Demokrasisi ilan edildi. Ancak YKP nin başında bulunan Tito-Rankoviç kliği Yugoslavya'yı sosyalist kamptan ayırmaya, kapitalist dünyanın bir parçası haline getirmeye çalıştı. Onlar daha önceden de şöven emellerle Arnavutluk'u ilhak etmeye, Arnavutluk'u Yugoslavya'nın bir "eyaleti" durumuna getirmeye çalıştılar. Tito-Rankoviç kliği sonradan ortaya çıktığı gibi, daha savaş sırasında İngiliz emperyalistleriyle anlaşmıştı. İngiliz emperyalistlerinin gönüllü ajanlığını kullanmıştı. Tito-Rankoviç kliği Yugoslavya'yı kapitalist yola sokmak için onunla ilgili "teoriler" de geliştirdiler. O dönemde Stalin önderliğindeki Komünist (Komünist Partiler Enfamasyon Bürosu) Tito kliğini şöyle eleştirdi: Tito kliği proletarya diktatörlüğünü reddedip, bunun yerine "öz yönetim" adı verilen yönetimi uygulamaya koydu. İşçi sınıfının ve onun devletinin komünist partisi tarafından yönetilmesi yerine sözüm ona "Halk Cephesinin önderliği" ni getirdi. Köyün ve kent kapitalistlerini sosyalizmin güçlü dayanakları ilan etti. Köylerde kurulan kooperatiflerin başına zengin köylüleri geçirtti. Proletarya diktatörlüğü sisteminde kapitalist unsurlara karşı gerekli olan

Devamı 10.sayfada

ZİMBABWE

Zimbabve'de İngiliz emperyalistlerinin denetimi altında yapılan seçimler Mart başında sonuçlandı. Seçimlere katılan ZANU (Zimbabve Afrika Ulusal Birliği) nun oyların %63 ünü almasıyla, ZANU'nun lideri Robert Mugabe başbakan oldu. Mugabe'nin bu zaferi burjuva basınında, 1890 lardan bu yana İngiliz sömürgeciliğinin etkisi altında olan bu ülkede artık demokratikleşmeye doğru bir adım atıldığı şeklinde yorumlanıyor.

Seçimler öncesi, İngiliz emperyalistleriyle Londra Konferansında anlaşan gerilla liderlerinden biri olan Mugabe'nin başbakanlığa getirilmesi; Zimbabve'de demokratikleşmenin yolunu gerçekten açmış mıdır?

Mugabe kendisine sosyalist diyor. Bu liderin Amerikan yayın organı 'Time' gazetesinde görüşlerini açıklayan bir röportajından faydalanarak, onun ne kadar sosyalist olduğunu anlamaya çalışalım. Röportajda yer alan Mugabe'nin çeşitli konulardaki görüşleri şöyle:

"Sosyalizm üzerine : Biz sosyalist ilkelerin taraftarı olacağız, fakat bizim ilkerimiz tarih, gelenek ve belirli şartlar gibi ülkemizin gerçeklerini gözönüne almalıdır. Ülke hür teşebbüs üzerine kurulmuş tur ve dolayısıyla kapitalistiktir. Ekonomide derhal zorla değişme yapacak, hedefimize ulaşmaya kadar çeşitli safhalarda çalışacağız.

Demokrasi üzerine: Halkın, özellikle kırsal kesimde, çeşitli seviyelerde kendi hayatını kendisinin şekillendirmesine katılmasını istiyoruz. İşçiler için yönetici rolü olan çeşitli komiteler kurulacak. Düşündüğümüz budur. Siyasi modelleri ödünç almayı reddediyorum. Halkın sonunda kendi kendisinin efendisi olması, kaynakların mülkiyetinin paylaşılması, köylülerin kolektif birimlerde örgütlenmesi gibi ilkeler Çin, Yugoslavya, Romanya gibi ülkelerdeki ilkelerdir. Ben, hükümetin ferdlerin işlerine ve hususi teşebbüslere müfrit bir şekilde müdahalesini istemiyorum, bundan hiç hoşlanmam. Şahsen, ister devletler, ister şahıslar tarafından olan diktatörlüklere tepkim var. Halk kolektifleşmek bile istemiyorsa, kendi kararını kendi verecek demokratik hoklara sahip olmalıdır.

Çin'de Kapitalist Restorasyon İlerliyor

Bilindiği gibi Çin Halk Cumhuriyeti'nde Mao Zedung'un ölümünden sonra Teng-Hua modern revizyonistleri bir darbe düzenleyerek iktidardaki yerlerini iyice sağlamlaştırmışlardı. Teng-Hua modern revizyonistleri ilk elde karşıdevrimci Üç Dünya Teorisinin gereği olarak uluslararası planda başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalizm ile geniş bir işbirliği içine girdiler. Emperyalist sermaye Çin'e oluk oluk akmaya başladı. Başta ABD ve Sovyetler Birliği olmak üzere, tüm emperyalistlerin yürütükleri savaş kışkırtıcısı siyasetine Çin de katıldı. Ve Uzak Asya'da emperyalizmin koltuğunda savaş kışkırtıcılığı yapmaya başladı. NATO ile askeri ittifaklara girdi.

Ülke içinde ise Teng-Hua kliği, sosyalist devrim ve inşa döneminde mülkleri ve servetleri elinden alınmış burjuvazinin malları ve itibarını geri vermeye başladı. Geçmişte burjuva kesiminden gelmiş teknokrat ve bürokratlar yüksek ücretlerle fabrikalarda yönetici kademelere getirildiler.

Emperyalizmin yoz kültürü, kitlelerin devrimci bilincini köreltmek, onları uyuşturmak için her araçtan yararlanarak yayılmaya başladı. "Pop müziği", "Ye Ye müziği" gibi yoz müzik emperyalist ülkelerden davet edildi. Artık Çinli aktörlerin de fedakar katkılarıyla Koka Kola, Pepsi Kola reklamları televizyon ve radyo reklamlarıyla tanıtılmaya başladı. Halkı uyutmanın, afyon lamanın aracı olan din serbest bırakıldı. Bizzat modern revizyonistler tarafından teşvik edilmeye başlandı.

Modern revizyonist hainler, Mao Zedung'u Marksist-Leninist eserine karşı açıktan saldırıya geçtiler. Devrimin ve sosyalizmin yeminli düşmanları olan Teng-Hua kliği Mao'nun ölüm yıldönümünde onu anlama "cesareti" dahi gösterdiler.

Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Şubat ayı içinde yaptığı toplantıda Kültür Devriminde devrilen Liu Şao Çi'nin büyük bir Marksist-Leninist olduğunu ilan ederek; bu karşı devrimcinin de itti

barını iade etti.

Emperyalistler bu durumdan oldukça memnun kaldıklarını çeşitli vesilelerle açıkladılar. "Dostluk anlaşmaları", "iki li sıcak görüşmeler" hızlandı. Emperyalizme yaptıkları bu değerli hizmetlerinden dolayı modern revizyonist usaklar, emperyalist efendileri tarafından mukafatlandırıldı. Çin uluslararası ilişkilerde en çok kayırlan ülke olarak ilan edildi.

Emperyalistlere ve burjuvaziye karşı bu kadar âli-cenap davranan Teng-Hua kliği, işçi sınıfına, halka ve devrimcilere karşı bir saldırı başlattı. Temelsiz ve asılsız iftiralarla devrimciler, Marksist-Leninistler tutuklandı, görevlerinden alındı.

Son günlerde gazeteler, Teng-Hua kliğinin, "modernleşme programı" adı altında yeni yasalar getirdiğini yazdılar. Çin'de esas olarak Kültür Devrimi döneminde yaygınlaşan ve sosyalist demokrasinin simgeleri 'Duvar gazeteleri' yasaklandı. Onlar karşı-devrimci düşüncelerini yaymak, kapitalist restorasyonu hızla sonuçlandırmak için sınıfının ve emekçi halkın her türlü demokratik, sosyalist kazanımlarını geri alma ya çalışıyorlar. Devrimci güçler duvar gazeteleri aracılığıyla Teng-Hua kliğinin karşı-devrimci yüzünü teşhir ettikleri için modern revizyonistler bu hakı kaldırdılar. Burjuvazi emekçi halkın gerçekleri görmesini engellemek için söz ve basın özgürlüğünü ortadan kaldırmaktadır. Teng-Hua kliğinin böyleleri pervasız tedbirlerinde "acele" etmesinin nedeni halkın giderek bunların hain yüzlerini görmesi ve mücadelenin gelişmesi ihtimalinin olmasıdır. Modern revizyonistler şimdi "merkezleşmeden" bol bol bahsetmekte, yeni yasa ve tedbirleri yürürlüğe sokarak Çin'de kapitalistleşmeyi tamamlamak istemektedir.

Ancak karşı-devrimci Teng-Hua kliğini hiç bir güç ayakta tutamayacak, Çin işçi sınıfı ve emekçi halkı, modern revizyonistleri devirerek sosyalizmi kuracaktır.

T.TANER

İNGİLİZ EMPERYALİSTLERİNİN DENETİMİNDE YAPILAN DEMOKRATİK(!) SEÇİM

Marksizm üzerine : Marksizmden kaçmadığımız belli ilkeler vardır. Fakat diğer ilkeleri kendimizin geleneklerinden, vs. çıkarırız.

Anayasa üzerine : Lancaster House anlaşmasında (Eylül 1979 da toplanan Londra Konferansında gerilla liderlerinin İngiliz emperyalistleriyle yaptığı anlaşma-bu anlaşmada bir de anayasa üzerine anlaşılmıştı-y.n. kabul ettiğimiz gibi parlamenter demokrasi altında çalışmaya hazırız.

Sıkıyönetim üzerine: ...Barış içinde bir ülkeyiz, sıkıyönetime ihtiyacımız yok. Gereksiz siyasi tutuklamalara da ihtiyacımız yok. Siyasi nedenlerden ötürü hiç kimsenin cezalandırılmaması ümidiyle yeni bir devreye başlıyoruz. Siyasi örgütlere mümkün olduğunca özgürlük vereceğiz. Seçimler sırasında kampanya yürüten muhalefet partileri kampanyalarına niçin devam etmesinler? "

Devamı 11.sayfada